

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 42.

Sobota (Saturday) 13. 10. (October) 1984

ALLOCUZIONE IN LINGUA CEKA PRONUNCIATA NEL PONT. COLLEGIO
NEPOMUCENO IL 30 SETTEMBRE 1984 IN OCCASIONE DEL CENTENARIO
DELLA FONDAZIONE A ROMA DEL COLLEGIO BOEMO

(Řeč sv. Otce, pronesená v českém jazyku 30. září 1984, v Papežské koleji
Nepomucenum u příležitosti 100. výročí založení České koleje v Římě.)

Přiléhá krásné budovy koleje Nepomucena

Draží bratři a synové v Kristu,

1) Pozvali jste mě na oslavu stého výročí založení České koleje v Římě, která byla předchůdcem nynější Papežské koleje Nepomucena. Přijal jsem vaše pozvání s radostí, protože toto jubileum vhodně připomíná pontá, která vážou český národ se stolcem svatého Petra. Toto spojení bylo navázáno již vašimi věrozvěsty Cyrilem a Metodějem, jejichž sochy zdobí atrium této budovy. Oni přece přivedli s sebou do Říma své první žáky, aby je tu dali vysvětit na jáhny a kněze.

Kolik poutníků se od těch dob vystřídalo na cestách z Čech a Moravy do Věčného města, kolik zbožných věřících si přicházelo zvláště v milostivých letech vyprošovat u hrobu apoštolů odpuštění hříchů a sílu a vytrvalost v dobrém. Ale přicházeli sem i vaši biskupové, aby u Petrova nástupce hledali zastání a pomoc, když jejich snahy o čistotu víry a ryzost křesťanského ideálu narážely na nepochopení jejich současníků. Prvním v řadě byl svatý Vojtěch, který pak při svém návratu přivedl do Prahy i první benediktiny. Po jeho stopách sem pak putovali biskup Ondřej Pražský a arcibiskup Jan z Jenštejna, kteří tu i zemřeli. Tak jako další nástupce Vojtěchův, kardinál Josef Beran, který vydechl svou čistou duši právě v tomto domě před patnácti léty.

2) Češi nebyli nikdy cizinci v tomto městě, a proto se ani není co divit, že můj předchůdce Lev XIII., při slavné audienci pro Slované, kteří mu přišli poděkovat za cyrilometodějskou encykliku „Grande Munus“, vyslovil 5. července 1881 přání, aby byla v Římě

založena kolej i pro syny církevní provincie české.

Tento úmysl, který pak onen velký papež uskutečnil právě před sto lety, se brzy ukázal pro vaši církev vpravdě prozřetelnostním. V době, kdy se ve vašich domácích seminářích přednášela teologie v duchu osvícenství a kdy rodiči se český nacionalismus dostával zabarvení stále více proticírkevní a protipapežské, vycházejí z České koleje kněží hluboce vzdělaní a duchovně vyzrálí, plně oddaní Svatému stolci, kněží, kteří dovedou cítit s církví světovou, jak ji poznali zde v Římě během svých studií. Z nich bylo pak možné vyvolit i pastýře pro české diecéze, pastýře, kteří na rozdíl od svých předchůdců - kteří často ani nemluví česky - cítili se svým lidem a chapali jeho potřeby. Stačí jmenovat českobudějovického biskupa Šimona Bárta, litoměřického Antonína Aloise Webera a královéhradeckého Mořice Pichu, stačí vzpomenout na pražské arcibiskupy Karla Kašpara a již zmíněného Josefa Berana, který svou věrnost národu, z něhož vyšel, osvědčil spolu s celou řadou svých spolužáků z České koleje v Římě utrpením ve vězení a koncentračních táborech. Dají se proto nazvat prorockými slova Lva XIII., která řekl prvním bohoslovcům České koleje: „Otevření České koleje je velkým dobrodiním, které každému z vás, milí jinoši, prvotiny nového ústavu, dobrotivý Bůh udílí, a jimž žehná Čechům, jež opět volá a víže k římskému stolci“. (Časopis katolického duchovenstva, XXXI, Praha 1890, 205-206)

3) Dnes vidím před sebou chovance ne už Koleje České, nýbrž Papežské koleje Nepomucena, která byla založena roku 1929 v tomto novém sídle pro kandidáty kněžství ze všech diecézí Československa, z Čech, Moravy, Slezska i Slovenska. I vám však, draží bohoslovci, platí slova, která prvním alumnům nově založené České koleje řekl před sto lety můj tehdejší předchůdce, papež Lev XIII.: „Nyní je na vás, draží jinochové, abyste zde, ve městě mučedníků, u stolice pravdy, u Náměstka Ježíše Krista, nashromáždili si co nejvíce svatosti a vědomosti, a pak své vlasti byli ku pravému prospěchu. Jest vás sice málo, ale často na jednom knězi závisí blaho mnohých, ano i celé diecéze.“ (L.c., 206)

4) To platí nakonec i o vás, draží čeští kněží, kteří tu jste s biskupem Mons. Jaroslavem Škarvadou, abyste se podíleli na radosti zdejších bohoslovců. Mnozí z vás

vystudovali v tomto ústavu, mnozí vzpomínají se steskem na seminář ve vlasti, ve většině případů zrušený, který byl kolébkou vašeho kněžství. Vím, že vaše práce není snadná. Zijete daleko od rodné země, rozptýlení po mnoha krajích a kontinentech, a sloužíte většinou krajanům, kteří jsou poznamenáni vykořeněním z prostředí, z něhož vyšli. To od vás vyžaduje zvláštní trpělivost, zvláštní obětavost, zvláštní vytrvalost. Vy musíte být víc než druzí citliví a „schopní pokorně přijímat dary Ducha svatého, abyste mohli předávat ostatním plody lásky a pokoje a rozdávat tu jistotu víry, která vede k hlubokému pochopení smyslu lidské existence a k uznání mravního řádu.“ (Srv. List Jana Pavla II. kněžím na Zelený čtvrtek 1979, č. 4.)

Jsou věci, které lze vyslovit jen jazykem mateřským. Jen slova, kterým jsme se naučili v dětství, dovedou v určitých chvílích rozezvucet lidské srdce. Není to zřejmě náhoda, že i evangelisté, kteří jinak píší své knihy řecky, když líčí vrcholný okamžik našeho vykoupení, vyjadřují poslední modlitbu umírajícího Spasitele řečí, kterou se naučil od své Matky, Panny Marie: „Eli, Eli, lamma sabactani...“ (Mt 27, 46). - (t. zn. Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil.)

Vášim úkolem je přivádět do církevního společenství lidí vašeho jazyka, kteří by snad hlas pastýře jiné mentality přeslechli, kteří by se snad bez vaší pomoci do církve v novém prostředí nedovedli zařadit. Váš apoštolát je proto důležitý a často nenahraditelný. Skutečnost, že jsem jmenoval pro Čechy v zahraničí biskupa, dostatečně naznačuje, jak si vaši práce vážím a jak za ní stojím.

5) Chtěli jste spojit oslavu svého jubilea se svátkem svatého Václava, hlavního ochránce a, jak říkáte, dědice české země. Vaši předkové se k němu utkali už po tisíciletí s prosbou, aby nedal zahynouti jim ani budoucím. Svatý Václav tyto prosby vyslyšel. Kolik bouří se během dějin přehnalo přes vaši vlast. Kolikrát už byla ohrožena sama existence vašeho národa. Ale váš národ žije stále, a žije v něm i křesťanská víra, která snad právě proto, že musí překonávat tolik nesnází, začíná silit od kořenů.

Je jistě smutné, že většina diecézí ve vaší vlasti je bez pastýře. Je smutné, že byly zrušeny kláštery, že (Pokračování na str. 3)

Zahrada a pohled na zadní část budovy koleje Nepomucena

Sloupek informací

o náhlé ochotě k vyjednávání salvadorských levicových guerilů s Duarteovou vládou, o novém ohnisku civilní války v jihoamerickém státě Peru a výbušné situaci v jižním Mexiku.

Proč ta náhlá změna?

Salvadorští levicoví guerilové chtěli prý sice už dávno vyjednávat s opoziční vládou - (nikdy nefekli s legální vládou) - ale vždy jako rovný s rovným, bez složení zbraní a spíše vždycky z posice síly. To měli totiž tehdy vždy pod svou kontrolou nejdůležitější provincie. Úsilí Reaganovy administrace vytvořit v San Salvadoru podmínky k spravedlivému míru posílením demokracie, vytrénováním lepších vojáků, vojenskou pomocí a úsilím a zemědělské a sociální reformy, přináší snad přece jenom očekávané ovoce. Ekonomie země se nezhroutila, pověstné „čtyři smrti“ pravicových extrémistů jsou prozatím téměř umlčeny a odpovědní náslinníci jsou postaveni před soud. Boj s levicovými guerily není sice ještě dobojován, ale musí se činit v úzkých, když najednou projeví ochotu - (zda upřímnou či jen taktickou, o tom se zatím nic neví) s Duarteovou vládou vyjednávat. Nikde ani slova o nějakých podmínkách. Brzy se to však asi svět dozví, protože první kolo vyjednávání je plánováno už na konec tohoto týdne.

Vraždy, bezvěstná zmizení a hrozné mučení...

Všechny tyto zločiny se nyní rychle šíří v několika provinciích Peru podle známé šablony všech guerilových válek. Starosta hlavního města Lima - M. Barantes - nazval celý případ jednoho limského předměstí dokonce „krvavou orgií“, která bude v Peru prý asi v dalších měsících pokračovat, protože není za současné situace v celé zemi žádného východiska.

První násilnické případy marxistických guerilů komunistického hnutí „Světelná stezka“ - (která se hlásí k čínskému marxismu) - začaly v Peru před čtyřmi roky.

Dnes si už dokonce říkají, že jsou jediné pravými bojovníky za skutečně světovou komunistickou revoluci. Za posledních 48 měsíců bleskových případů vesnic i měst vládní autority v Limě udávají pět tisíc mrtvých.

Rebelie peruánských marxistických guerilů začala v r. 1980 v krajině Ayacucho uprostřed pohoří And. Odtud se násilí rozšířilo na sever i na jih země, do přímořských provincií, v posledních týdnech září řádili levicoví

„senderisté“ už i v hlavním městě Limě, ale jsou úplně v moci krajiny amazonského údolí na úpatí Kordilér, kde jsou zabýdleni pašeráči kokainu. Ti tam mají už dokonce v provincii Tingo Maria 42 malých rozjezdových ploch pro lehká cestovní letadla a vrtulníky a za výtěžek z prodáváných drog, oklikami do USA si nakupují potřebné zbraně a střelivo.

Případy guerilů se dnes už šíří po hornatém Peru jako stepní požár. Dne 13. září guerilové dokonce ostřelovali z rychlého člunu základnu peruánského námořnictva v San Lorenzo u přístavního města Callao.

Rozsáhlá periferní předměstí Limy jsou dnes už v celém světě známá svou hroznou budou. V plechových a dřevěných chatrčích tam žijí přes 2 miliony obyvatel a na každých tisíc rodin je tam jedna opuštěná policejní stanice. V druhé polovině září jich několik guerilové přepadli a přítomné policisty barbarsky postříleli. Jedno komando guerilů pak za bílého dne přepadlo vojenskou nemocnici námořníku, o nichž sanderisté tvrdí, že jsou v Peru největšími porušovateli „lidských práv“ v jejich pronásledování a zabíjení sanderistů. Pak se dokonce guerilové pokusili o atentát na ministra dopravy přímo v jeho residenci, ale atentát se jim prozatím nezdařil.

Ministr vnitra republiky Peru se slovanským jménem Luis Percović veřejně prohlásil, že se jedná jen o rozvratnické pokusy guerilů, aby „popletli“ peruánskou tajnou policii, která

pátrá po jejich vůdci soudruhu Gonzalo, který se ve skutečnosti jmenuje Abimael Guzman. Guerilové si už také našli cestu mezi univerzitní studenty, kteří se k nim prý od prvních případů předměstí Limy houfně přidávají. Každopádně situace v Peru se den ze dne zhoršuje, a protože Sověti tam jsou „tíse“ přítomni pod rouškou čilých obchodních styků, není vůbec vyloučeno, že v náhradu za nespěch na Grenadě a snad i v Salvadoru, se rozhodli dělat nové bolení hlavy Američanům novou civilní válkou v Peru. V budoucích týdnech se o Peru asi začnou živě zajímat i američtí novináři, ale do voleb si asi tamější situace v USA nikdo všimnout nebude.

Kdy přeskočí jiskra guerilové revolty ze San Salvadoru na území jižního Mexika při mexicko-guatemalské hranici?

Jihomexické město Oaxaca je asi tak na poloviční cestě mezi Mexiko City - hlavním městem Mexika a mexicko-guatemalskou hranicí. I když je to asi pravda o celém Mexiku, platí zvláště o této jihomexické krajině tvrzení znaleců místních poměrů, že je zralá pro sociální revoluci. Od té první mexické revoluce z r. 1910 se tam totiž až do dneška téměř nic nezměnilo. Dokonce prý by se tam docela dobře vyznal španělský dobyvatel Hernan Cortés, který se tam potuloval na začátku 16. století. Kromě Američanů postavené panamerické dálnice, která vede přes celou střední Ameriku, v krajině Oaxaca nepříbylo žádných nových cest, domorodí Indiáni tam bydlí v

chudých chatrčích a hrozných brlozích. Žijí se jen tím, co jim poskytuje jejich primitivní zemědělství a vydělávají jen na cizích turistech, kteří tam chodí obdivovat úžasné stavby zaslé civilizace starých Indiánů kmene Zapotec a Mixtec. V celé krajině žije asi 4 miliony chud'asů a v posledních čtyřech letech k nim přibývalo půl milionu uprchlíků ze Salvadoru a z Guatemaly. Mnozí z nich mají asi zřejmě namířeno na další „emigraci“ do USA. Asi sto tisíc Guatemalců se už z Oaxacy posunulo dále do mexického vnitrozemí. OSN vydržuje dokonce na mexicko-guatemalských hranicích uprchlické tábory, které jsou přepádivány guatemalskými levicovými guerily, což dává důvod guatemalské armádě, aby na uprchlické tábory střelila. Sám mexický prezident Miguel de la Madrid, který má plnou hlavu starostí s 90 bilionovým zahraničním dluhem Mexika, s nezaměstnaností a s přísným šetřením, raději o těchto nájezdech guatemalské armády na mexické území ani veřejně nemluví. Posílá tam sice finanční pomoc, ale spíše aby si „koupil“ místní vůdce, než aby je hospodářsky investoval. Sami vládní úředníci v Oaxaca připouštějí možnost, že nelepší-li se v blízké době tamní hospodářská situace, mohlo by dojít v jižním Mexiku k rebelii, podporované levicovými guerily z Guatemaly i ze Salvadoru.

HLEDÁME

PRVOTŘÍDNÍHO FRÉ-ZAŘE, zkušeného soustružníka a spolehlivého pomocného dělníka, pro různé práce ve skladišti a v dílně, který má vrozený smysl organizační, dovede vycházet s lidmi a je přesný v docházce i v rozvržené práci. PLAT podle výkonnosti a zkušenosti. Znalost angličtiny není pro začátek nutná. Volejte od 8 hod. ráno do 5 hod. odpo: ☎ 437-6808 a ptejte se na „Johna“.

VALAŠSKÉ PAPUČE

další zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

IMPORTER

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

“VELEHRAD”, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PREDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 13, 1984 — Vol. IX, No. 42.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIAŁ

LEKÁRENSKÝ TELEFON:

484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 20th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Přijďte nás laskavě podpořit i na letošní „Folk Fair“

V říjnu 1984

Milí přátelé,

letošní jubilejní 25. chicagský „International Folk Fair“ se koná už v sobotu 20. října od 11:00 A.M. – 10:00 P.M. a v neděli 21. října od 11:00 A.M. – 7:00 P.M. stejně jako v minulých letech v „Donneley Hall“ – 411 East 23rd St., Chicago – hned vedle Mac Cormick Place.

Vstupné na Folk Fair je \$1.00, anebo консерва jídla na podporu iniciativy „Food Drive for Chicago“.

„Klub Domov“ z NSČK bude mít na Folk Fairu stánek kulturní a jídelní; taneční skupina Klubu Domov – Besedy opět vystoupí v zábavném programu etnických skupin jako v letech minulých. Ve stánku kulturním budou především ukázky našeho věrného, obětavého, lidového řezbáře pana Jana Bouze, tatínka Áži Chrobákové a Pavly Šulcové, žijícího v Kanadě.

Ve stánku jídelním – kromě teplých jídel – budeme prodávat i všechny dobroty, které nám ve své dobrosrdečnosti a s pochopením laskavě a obětavě pomůžete napéct.

Den a hodina taneční skupiny Domova a Besedy nebyla ještě určena; jakmile se ji dovíme, upozorníme vás na ni.

Čistý výtěžek „Folk Fairu“ bude jako vždy věnován českému křesťanskému týdeníku „Hlasu národa“, vydávanému chicagským Velehradem. Hlas národa po zániku „Národa“ a „Katolíka“, vydávaného bývalou Tiskárnou českých benediktinů dále pokračuje v udržení křesťanského tiškového apoštolátu v USA, v Kanadě, v Evropě, Austrálii, a všude, kam se zatoulali naši lidé

a rádi jej čtou. Příštího roku s pomocí Boží Hlas národa vystoupí už do 10. ročníku své existence. Proto je naší upřímnou snahou záslužnou a tolik v dnešní době potřebnou práci „Hlasu národa“ podpořit.

Abyste nám naše snaha podařila, potřebujeme opětovného podání vaší přátelsky pomocné ruky při naší letošní účasti na „Folk Fairu“. Prosíme vás tedy, abyste nám podle svých možností a volného času pomohli – buď:

1. napečením domácího pečiva, nebo;
2. dovozem věci na „Folk Fair“, či
3. při prodeji u jídelního stánku,
4. anebo pomocí hlídat vystavené věci ve stánku kulturním.

Své rozhodnutí o možné pomoci nám laskavě předem zavolejte: v úředních hodinách do redakce Hlasu národa ☎ 762-2044; nebo během dne ses. Julii Klisslové; ☎ ST-8-5341; večer pak prof. F. Uhlířové; ☎ 484-2106.

Nezlobte se, že vás ještě i s tímto obtěžujeme, ale potřebujeme vědět, kolik máme dokoupit pečiva a udělat si „pracovní rozvrh“ na oba dny.

Věříme, že nás brzy zavoláte! Přijměte již předem naše vděčné Pán Bůh zaplatí!

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Františka Uhlířová
tajemnice
Ludvík Pospíchal
pokladník

Pronajme se byt STARŠÍM LIDEM.

Druhé poschodí, ŽÁDNÁ
domácí zvířata.
5433 W. 24th Pl.- Cicero
Volejte:
☎ 863-4514

Oslava 28. října v Clevelandu

Letošního roku vzpomeneme Den československé nezávislosti v neděli, dne 28. října ve tři hodiny odpoledne v České národní síni, 4939 Broadway, Cleveland, Ohio.

V uměleckém programu vystoupí Karel Paukert s pěveckým sborem. Karel Paukert je kurátorem hudebního oddělení clevelandského musea umění. Dále promítneme krátký, ale zajímavý film o československých legiích a hlavním řečníkem bude Martin Hrabík, dlouholetý místopředseda Československé národní rady americké a bývalý předseda Krajanského výboru. Úkol konferenciera provede doktor Miroslav Poseděl, předseda Krajanského výboru.

Občerstvení všeho druhu se bude podávat před programem, o přestávce i po programu. Vstupné \$3.00 za osobu.

Je na každém z nás, abychom si uvědomili význam 28. října, stali se sponzory a kosponzory oslavy a hlavně, abychom se dostavili na program do České národní síně a tím také dokázali, že nezapomínáme na naši vlast v srdci Evropy, trpící pod jhem diktátorského komunismu.

Přemek Kocián

(Řeč sv. Otce, pronesá v českém jazyku dne 30. září 1984, v Papežské koleji Nepomucenum u příležitosti 100. výročí založení České koleje v Římě.)

(Pokračování ze str. 1)

počet bohoslovců je uměle omezen, že právě Morava, země, kde je hrob sv. Metoděje, ztratila své semináře v Olomouci a v Brně, odkud vycházelo tolik horlivých kněží. I tato kolej neměla a nemá snadnou existenci; odtržení od vlasti jí jistě neprospívá. Ale s pomocí Boží tu stále stojí jako symbol, jako dědic staré Koleje české i tradice, vytvořené během pětapadesáti let svého trvání jako Nepomucenum.

6) K dědictví cyrilometodějskému, z něhož žijete, patří i vroucí úcta mariánská. Kolik mariánských svatyní zdobí vaši vlast, jak velké zástupy poutníků k nim stále putují. „Maria byla milá Čechům, Češi byli milí Panně Marii.“ Kéž tato slova, vyčtená z dějin, platí stále! Kéž ona, matka církve, je i matkou vašeho národa, matkou každého z vás! Kéž vám pomůže, abyste si dovedli zachovat dědictví otců, vaši kulturní identitu, abyste zůstali národem svatého Václava a svaté Ludmily, národem svatých Cyrila a Metoděje, národem, jehož první literární památkou byl překlad evangelia.

To je úkol pro vás, drazí kněží. To je úkol pro vás, drazí studenti, kteří se na kněžství připravujete. Úkol, pro který stojí za to žít a se obětovat. Úkol, kterému se nesmíte zpronevřit. „Určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek, a váš užitek aby byl trvalý.“ (Jn 15, 16) Kéž tento užitek zůstane vašim přičiněním zachován i pro budoucí generace. Pro generace, za něž jste odpovědní. „Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím!“

S mým apoštolským požehnáním.

(Sv. Otec mluvil česky, bylo to báječné. Možná, že pošleme i zvukový záznam.

† Jaroslav

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ OBLASTNÍ VÝBOR CHICAGO

srdečně zve na

VÝZNAMNÝ KONCERT

který pořádá

ve vděčné vzpomínce na 28. říjen 1918
— založení nezávislé Československé republiky
a 40. výročí Slovenského národního povstání —

V neděli 28. října ve 3 hod. odpoledne

v sále Havlíčkovy školy - 15. ulice a Ridgeland Ave., v Berwynu, Ill.

Vystoupí vynikající český violoncellista

FRANTIŠEK SMETANA

nyní profesor emeritus Commonwealth University v Richmondu

ve Virginii

za doprovodu klaviristy

Wesley Balla.

Na programu jsou skladby našich hudebních skladatelů:

Bohuslava Martinů, Leoše Janáčka, Josefa Suka, Antonína Krafta, Františka Smetany, Jaroslava Řídkého a Jaroslava Zicha.

Lístky v ceně \$6.00 k dostání v neděli u pokladny, v předprodeji u

Cihak World Travel (6302 západ, Čermáková třída);

F. Pancner (6514 západ, Čermáková třída v Berwynu);

a v úředně ČSNRA (2137 So. Lombard Ave., Cicero), v úředních hodinách

od 9:00 hod. ráno do 2:00 hod. odpoledne.

Po koncertě setkání s umělci v Café Europe,

5710 západní Čermáková třída v Cicero.

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid-America Federal Savings office in the Western Suburbs"

DOBA "BĚHEM ROKU"

28. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Prosíme tě, Bože, — ať nás tvá milost vždy předchází i provází — a stále povzbuzuje k dobrým skutkům. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE

(Iz 25, 6-10a)

Hospodin zástupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody, hody s výborným vínem, šťavnatá to budou jídla, vybraná to vína. Sejdeme na této hoře závoj, který lhal všem lidem, přikrývku, která kryla všechny národy.

Zničí smrt navždy, setře Pán, Hospodin, slzy z každé tváře. Hanbu svého lidu odejme po celé zemi, neboť Hospodin to pravil.

V ten čas se řekne: "Hle, náš Bůh, doufali jsme v něj, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v nějž jsme doufali, jásejme a radujme se z jeho spásy!" Hospodinova ruka spočine na této hoře.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM

(Flp 4, 12-14, 19-20)

Bratři! Dovedu žít v odříkání, a dovedu žít v hojnosti. Jeem důvěrně obeznámen vůbec ve všem: v sytosti i hladovění, v nadbytku i nedostatku. Všechno mohu v tom, který mi dává sílu. Ale jste hodni, že jste mi pomohli v mém tíživém postavení.

A protože můj Bůh je přebohatý, odplatí vám to skvěle skrze Krista Ježíše ve všem, cokoli budete potřebovat. Bohu, našemu Otci, buď sláva na věčné věky! Amen.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE

(Mt 22, 1-10)

Ježíš promluvil znovu v podobenstvích k velekněžím a starším lidu: "S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít.

Poslal znovu jiné služebníky se slovy: 'Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojd'te na svatbu!' Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý po svém obchodu. Ostatní chytli jeho služebníky, postupně je ztýrali a zabili je.

Tu se král rozněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil.

Potom řekl svým služebníkům: 'Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli ji hodni; jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.' I vyšli služebníci na cesty a shromáždili všechny, koho našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolačníky."

Mluvil

o podobenstvích

Za svého působení v Galileji učil Ježíš v mnoha podobenstvích. Podobenství (parabola) je literární forma, v níž má vymyšlená událost — ale jinak možná nebo pravděpodobná — objasnit určitou mravní, nebo náboženskou pravdu. Tento způsob byl tehdy v oblibě u všech národů Středního východu a měl lidový charakter. Lid si vždy našel snadný a jasný prostředek, jak přijímat a svěřovat drobnou životní moudrost tím, že sblížoval mravní teorii s denním životem člověka a osvětloval tak abstraktní formy názornou skutečností. Ať je to způsob lidový, je v něm mnohem více filozofie než se zdá na první pohled.

Podobenství je tedy jakýmsi přirovnáním, které se může podle duševní schopnosti vyparádit nebo posluchačů více méně rozvést, a někdy se může podobat alegorii. Stará hebrejská literatura s oblibou pěstovala podobenství. Rabíni před Ježíšem i za jeho dob užívali parabolické formy více méně promísené jinými obdobnými literárními druhy. Od polovice druhého století však tyto druhy zanikly. Parabolická forma rabinů ustrnula, zevšeobecnila, ztratila na důrazu a životnosti.

U Ježíše jsou podobenství prostá a jasná, poněvadž jsou vzata z nejběžnější životní skutečnosti, ale přitom jasně

znázorňují nejhlubší pojmy. Prostý člověk je snadno pochopí a učený v nich najde hluboký smysl. Nemají slohovou umělost a přece jímavostí převyšují nejpropracovanější literární ozdoby. Neohromují, nýbrž přesvědčují; nejen vítězí, ale především získávají, a o to jde.

Účelem některých Ježíšových podobenství je ukázat zrod a růst království Božího či nebeského. V kázání na Hoře Ježíš mluvil o mravních podmínkách k dosažení tohoto království. Nyní po nějakém čase bylo nutno učinit další krok a promluvit o podstatě tohoto království, o jeho vlastnostech a povaze, o členech, kteří je tvoří a o způsobu jak se uskuteční i pevní. I v tomto ohledu se rozvíjelo Ježíšovo hlásání zcela postupně.

Mluvit k tehdejší zástupům o království Božím bez vysvětlení a výkladu znamenalo rozněcovat jeho fantazii viděním všehomoucího krále nebes, obklopeného pluky ozbrojenců, jenž je povede k vítěznému podmanění nepřátel. Právě k zástupům takto blouznících měl Ježíš mluvit tak, aby je vyvedl z klamu. Království Boží mělo zajisté přijít, ba již se uskutečňovalo, ale zcela jank, než o něm blouznili. Proto Ježíšova zvěst měla ukázat nábožensko mravní a duchovní charakter jeho království, otevřít oči pravdě a zároveň je zavřít neuskutečnitelným snům. V tomto bodě bylo třeba největší

opatrnosti z důvodů nepochopení. Tato laskavá opatrnost přiměla Ježíše užít podobenství.

Podobenství totiž je jasné, ale zároveň temné, ale také zastřené. Tomu, kdo o něm uvažuje s nezkalenou a nepředpojatou myslí, je zřejmé a výmluvné. Kdo v něm hloubá s okem zkaleným a s myslí zaujatou, podobenství neprozrazuje nic, nepraví-li mu dokonce opak toho, co vlastně vyjadřuje. Není tedy tmou, nýbrž světlem, milosrdné upraveným zrakem, který dobře nevidí. Ten zrak však musí být čistě a pravdivě smýšlející, nikoli chorý. Nemocným očím je totiž světlo nesnesitelné, ale zdravému zraku příjemné.

Při pochopení podobenství šlo posleze o dobrou vůli či ochotu posluchačů přijmout prostřednictvím této lidové formy vysvětlení a objasnění určitých náboženských, nebo mravních pravd. Rozdíl mezi posluchači byl v tom, že ochotným bylo dovoleno poznat charakter království Božího jasným způsobem, ostatním jen pod rouškou podobenství a bez porozumění. Ochotní dokonce měli možnost soukromě se otázat Ježíše na smysl podobenství a rozšířit si tak a prohloubit své poznatky. Druhým však rouška podobenství zastírala zrak, protože neměli touhu ji poodhrnout. Přesto však brána království byla otevřena jedněm i druhým a jejím prahem bylo právě podobenství.

Vroucí vzpomínka na mého drahého syna

TOMÁŠKA,

který zahynul tragicky v automobilovém neštěstí dne 17. října 1969, a mého drahého manžela

FRANTIŠKA,

který mne náhle opustil po srdečním záchvatu dne 29. prosince 1974.

Oba moji drazí společně dřímon v naší rodinné hrobce na hřbitově Svatých Andělů Strážných v St. Thomas, Ontario, Kanada, v očekávání splnění naší křesťanské naděje a víry v Pána Ježíše Krista, Božího Syna — zmrtvýchvstaleho Spasitele, u Něhož se všichni na věčnosti shledáme.

Drahý můj synáčku a manželi, nechť je Vám kanadská země lehká; zpěte sladce, v modlitbě jsem denně s Vámi. Žiji z křesťanské jistoty, že se s Vámi oběma, moji nejdrazší, jednou u Božího trůnu opět sejdu.

Prosím touto cestou všechny, kdo jste mého drahého synáčka a manžela znali o vzpomínku v modlitbě.

S věčností Nad'a ŽIVNÁ

VŘELÁ
VZPOMÍNKA

na 15. výročí tragické smrti syna (17. října 1969)
a 10. výročí úmrtí mého manžela (29. prosince 1974)

Byť Pane, všes' mi vzal jak Jobovi,
jen jedno, jedinké, mě duši povždy nech,
dar, prosím, modlitby ...
Mé srdce ztichne hned, za každý usina,
nic mne nepoteší, modlitba jediná
Modlitba jediná rým srdce hoi
a duši posilí, když se čehos boji.
K pramenům života na křížích vynáší
ke zdrojům pokoje, za moře zvlhne
a tihy pozemské ...

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Černakova tr.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Vplyv náboženstva v našej dobe

Štefan Senčík S.J.

Pápež má veľmi jasný cieľ pre svoje apoštolské cesty a návštevy: „Vnútrošná obnova náboženstva a cirkevného života a ekumenický dialóg, čiže snaha priblížiť sa oddeleným bratom a lepšie ich poznať, sú hlavnými cieľmi mojich apoštolských ciest“, priznal sa Ján Pavol II. nemeckým biskupom vo Fulde.

Kto by si bol pred 30 rokmi pomyslel, že pápež osobne navštívi najväčšie mestá na všetkých svetadieloch, dokonca aj Novú Guineu, kde sa prihovril domorodcom v ich „pidgeon English“? Je celkom možné, že tento pápež sa raz dostane na návštevu aj do Moskvy.

Možno bez preháňania povedať, že pápežove návštevy sú po II. vatikánskom koncile najväčšou náboženskou udalosťou našich čias a dôkazom, že náboženstvo, najmä kresťanstvo neodumiera, ale naopak, začína vyvíjať na život stále väčší vplyv.

Profesor Cox vidí náboženské prebudenie aj v tzv. fundamentalistickom hnutí, ktoré badá v posledných desaťročiach v Amerike. V Spojených štátoch vraj má byť okolo 110 tisíc miestnych cirkví fundamentalistického smeru, alebo ktoré sa aspoň rady pokladajú za „fundamentalistické“. Ide o väčšinu amerických protestantov, ktorých pastori študovali nie na tradičných seminároch, ale v rozličných „biblických školách“; títo noví „duchovní“ celý týždeň pracujú ako elektrikári, obchodníci, stavbári, ba aj farmári a v nedeľu organizujú biblické krúžky a verejné bohoslužby, skladajúce sa po väčšine z čítania bible, zo spevov a kázania Božieho slova. Mnohé z týchto bohoslužieb sa vysielajú na televízii a majú milióny poslucháčov. Jerry Falwell, Rex Humbard, Pat Robertson, Oral Roberts a mnohí iní, ktorých náboženské programy pravidelne vysielala americká televízia, sú všetci fundamentalistického zamerania.

Fundamentalisti sú zastanoviaci konzervatívneho náboženstva a kritici modernej doby, predovšetkým modernej vedy, ktorej dnešní ľudia priveľmi dôverujú. Mnohí moderní antropológovia sú dnes presvedčení, že každé náboženstvo, ktoré sa opiera o sily mimo viditeľnej prírody, je všade na svete odsúdené na zánik. Podľa antropológov Wallacea dôvod, prečo je v súčasnosti tak málo náboženstiev, ktoré sa opierajú o sily mimo viditeľnej prírody, je, že každé náboženstvo, ktoré sa opiera o sily mimo viditeľnej prírody, je všade na svete odsúdené na zánik.

celkom jasný: proces úpadku náboženstva je nevyhnutný ako výsledok rastúcej sebestačnosti a šírenia sa vedeckého poznania.

Fundamentalisti sa nepokladajú za nepriateľov vedy a techniky. Veria, že veda, správne prevádzaná, tá „opravdivá veda“, môže skôr napomáhať náboženskej viere, ako aj prekážať. Evolučnú teóriu však pokladajú za nezlučiteľnú s bibliou. Preto sa dnes tak veľa píše a debatuje v Amerike, či sa deti v škole majú učiť o stvorení sveta podľa biblie, alebo o evolúcii sveta podľa vedy. Pre mnohých pozorovateľov moderného života je veľkým prekvapením, že konzervatívne náboženstvo v Amerike si tak veľmi obľúbilo elektronické masové komunikatívne prostriedky, hlavne televíziu. To je rozhodne zaujímavý náboženský jav našej doby. Je ironické, že kazatelia napádajú hriechy „modernosti“ práve prostredníctvom jedného z najmodernejších technických výdobytkov a prostriedkov - televízie.

Fundamentalizmus je reakcia na náboženský prúd, zvaný „modernizmus“, ktorý vznikol na začiatku nášho storočia medzi rokmi 1910-1915. Tento prúd zasiahol aj katolícku Cirkev. Modernizmus - v cirkevnej terminológii - je hromadný názor pre rozličné náuky, ktoré odsúdil pápež sv. Pius X. Pôvodcami modernizmu v katolíckej Cirkvi boli Loisy vo Francúzsku a Tyrrel v Anglicku. Roku 1907 Sväté officium vydalo dekrét „Lamentabilis“, ktorý odsúdil 65 modernistických téz, napríklad o nezávislosti biblickej exegézy od cirkevnej autority, o Sv. písme ako čisto ľudskom diele, o Božom zjavení ako o vnútornom zážitku duše, o náboženskom pragmatizme, podľa ktorého dogmy sú len pravidlami pre život, o dogmatickom evolucionizme, podľa ktorého dogmy sa vyvíjajú, atď.

Pius X. vydal aj encykliku „Pascendi“, v ktorej ešte jasnejšie predstavil modernistické bludy a určil prostriedky, ako treba zabrániť ich šíreniu. Hlavní predstavitelia modernizmu sa nepoddali a ďalej písali pod pseudonymami. Roku 1910 pápež nariadil všetkým duchovným „protimodernistickú prísahu“. Niektorí kňazi ju odmietli a odtrhli sa od Cirkvi. Tým sa kríza skončila a polemiky vnútri Cirkvi prestali. Po II. vatikánskom koncile znovu sa objavili niektoré modernistické idey, preto tradičníkmi, ako napríklad arcibiskup... (text pokračuje v ďalšom článku)

„Spoločnosť sv. Pia X“, na ochranu tradičného náboženstva a na boj proti modernistickým myšlienkam, ktoré - podľa nich - prijal vraj aj II. vatikánsky koncil. To je však kapitola o sebe.

V protestantskom svete modernizmus bol ešte hlbšie zakorenený ako v katolicizme. Fundamentalisti žiadajú, že je potrebné držať niektoré základné fundamentálne pravdy, aby kresťanstvo ostalo kresťanstvom. Tieto fundamentálne pravdy sú: božstvo Ježiša Krista, jeho narodenie z Panny Marie, jeho telesné zmŕtvychvstanie a jeho druhý príchod na svet a čo sa najviac zdorazňuje: slovnú inšpiráciu a inerciáciu celej bible.

Je zaujímavé, že protestantský fundamentalista Dr. Habermas, vydal knihu o „Turínskom plátni“, v ktorej tvrdí, že laboratórna práca a empirické pozorovanie môžu hrať úlohu v osvetlení náboženskej pravdy. Turínske plátno pokladá za dôkaz Kristovho vzkriesenia proti mnohým skeptikom. (Viz knihu Verdict On the Shroud „A Dell“ Banbury Book, 1983, ktorá je veľmi zaujímavá.)

Fundamentalisti zdorazňujú, že viera neznamena len osobný vzťah k Bohu, ale že má aj doktrínalný obsah. V súčasnej dobe však nekriticky podporujú americkú zahraničnú politiku a kapitalistický systém.

Profesor Cox pochybuje, či takéto postoje fundamentalistov, t.j. bez dialógu s päťdesiatimi rokmi otázkami prispieje k modernej teológii. Ďalší dôvod jeho pochybností je zdorazňovanie blízkeho konca sveta.

čo môže byť na prekážku konštruktívnej práci na zlepšovaní životných podmienok a ľudskej život na zemi. Tretí nedostatok podľa Coxa je „romantika s elektronickými médiami“. Fundamentalizmus zdorazňuje tradičné náboženské hodnoty; ale nie tak veľmi nepodkrýva a neníči tradíciu, ako práve moderná televízia. Preto je celkom možné, že tento moderný prostriedok fundamentalistov zničí samo tradičné hnutie fundamentalizmu.

Ďalší vplyv na moderný život v posledných desaťročiach sa ukazuje v krajínach tzv. Tretieho sveta, hlavne v Latinskej Amerike. Jedna z najvýznamnejších udalostí cirkevného života po II. vatikánskom koncile bola nepoehybne Tretia generálna konferencia latinsko-amerických biskupov v mexickom meste Pueble. Na jej otvorení 28. januára 1979 sa zúčastnil aj pápež Ján Pavol II. Konferencia sa zapodievala päťdesiatimi problémami 300 miliónovej cirkvi v Južnej a Strednej Amerike. Táto cirkev je významná nielen kvantitou, ale aj istými kvalitatívnymi prvkami, ktorými ovplyvňuje celú Cirkev. Ide hlavne o široko založené hnutie malých kresťanských spoločenstiev, ktoré sa volajú „comunidades de base“ a ďalej o tzv. „teológiu oslobodenia“, ako aj o nové hodnotenie ľudovej zbožnosti.

Hnutie „základňové skupiny“ sa začalo rozvíjať v šesťdesiatych rokoch nášho storočia. Okrem náboženských a pastoračných potrieb prispelo k nemu aj povojnové hnutie, založené talianskym jezuitom P.

Lombardim, „Za lepší svet“, ako aj zvýšená požiadavka účasti veriacich na živote Cirkvi.

Druhá generálna konferencia latinsko-amerických biskupov roku 1968 v kolumbijskom meste Medellíne už musela brať do úvahy tieto „základňové skupiny“ ako neoddeliteľnú súčasť latinsko-americkej cirkvi a jej života. Coxova mienka, že Rím sa usiloval „udusiť“ tieto spoločenstvá, je nepodložená a nesprávna. Konferencia definovala tieto nové cirkevné spoločenstvá veriacich ako „miestne alebo stavovské spoločenstvá, ktoré umožňujú osobné a bratské spoluzitie medzi členmi“. Každé takéto spoločenstvo sa stáva spoluzodpovedným za bohatstvo a šírenie viery vo svojom okruhu, ako aj za kultové prejavy, ktoré sú vyjadrením tejto viery. Je to teda základná bunka cirkevnej štruktúry, ohnisko evanjelizácie a hlavný činiteľ ľudského povznesenia a rozvoja. V istom zmysle je to decentralizácia farnosti, ale nie tak, aby sa utvarali akési nové „mini-farnosti“, ale aby sa veľká farnosť pomocou aktívne žijúcich malých spoločenstiev stala dynamickou a životnejšou.

Tieto „základňové skupiny“ sa rozšírili najprv na poľnohospodárskom vidieku, ale teraz sú už aj v mestách. Jestvujú spoločenstvá robotníkov, remeselníkov, ba i štátnych úradníkov. Jedny sa usilujú o prehlbenie kresťanského života, iné sa zameriavajú na biblické, evanjelizačné, sociálno-charitatívne činnosti. Jestvujú aj „ekumenické“ spoločenstvá. (Převzato ze slov. Jednoty z 26.9.1984.)

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

S hlbokým zármutkom v srdci oznamujú všem našim přátelům, známým a všem jeho četným pacientům, že nám náhle zemřel můj drahý manžel a starostlivý otec rodiny,

MUDr. Otakar J. PACOLD,
známý český lékař v Berwynu, Ill.

Narodil se v Praze dne 12. prosince r. 1914, žil v Kutné Hoře a lékařství vystudoval v Praze.

Zemřel zcela nečekaně na srdeční klinice „Loyola University“ v Maywood, Ill.

Rozloučíme se s ním v pátek 12. října 1984 v obřadní síni Matřkova pohřebního ústavu v Berwynu (6507, záp. Čermákova tř. ☎ 484-6310) v 7 hodin večer. Návštěvní hodiny v obřadní síni jsou od 4 hod. odpoledne do 8 hod. večer. Pohřeb žehem bude v sobotu v rodinném soukromí.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi vzpomenu v tiché modlitbě, anebo mu věnují vděčnou vzpomínku.

Proč stín vám leží na čele,
proč lkáte, mihl pštáček?
Co do hrobu zde kladete,
to není hodno péče té!
Je to jen škeble bezcenná,
v níž byla perla zavřena.
Co se škeblí? Ji nechte tam.
Vždyť parla s dušičkou bykavami!

(TRNKA)

Libuše Pacoldová, manželka;
Vivian, Sonia a Astra, dcery;
Dr. Ivan a Jirka Pacoldovi, synovci;
Vladimír Pacold, bratr v Československu
a ostatní příbuzní v USA
i v Československu.

DOPISY našich čtenářů

Lisle - Illinois

Kláster Nejsvětějšího
Srdce Páně

Čtená redakce a milí čtenáři!
„TVŮJ KRÁL PŘICHÁZÍ
K TOBĚ!“

Tato slova jsou jistě případná pro naši sestru Irmengarde Jandura, která odešla z naší klášterní rodiny na věčnost. Její mírná povaha nám připomíná slova Kristova: „Blahoslavení tichého srdce, neboť jejich jest království nebeské.“ Sestra Irmengarde zemřela tiše v úterý 2. října 1984 o půl třetí hodině odpoledne. Trpěla několik měsíců vážnou nemocí.

Dva a padesát roků svého řeholního života strávila ve školách v Chicagu, v Joliet, v Lisle, a v Texasu jako učitelka malých dětí. I při vyučování byla klid a mírnost sama. Nikdy nepozdvihla hlasu, a proto všechny děti i rodiče ji měli v lásce. Každý den dostávala během své nemoci květiny od svých známých a žáků z osady svatě Johanny Orleanské v Lisle, kde vyučovala posledních patnáct roků.

Za přítomnosti mnohých přátel, sbor Sester zpíval ve čtvrtek o sedmé hodině večer

„Hodinky za zeměle“. Zadušní mši svatou obětoval kaplan kláštera důstojný Otec Paschal Honner, O.S.B., při níž též kázal. U oltáře mu přisluhoval Otec Philip Timko, O.S.B.. Mezi přítomnými v sanktuariu byli: Vld. Otec Valentin Skluzáček, opat kláštera svatého Prokopa, dp. Edward Kučera, farář osady svatě Johanny Orleanské v Lisle a jeho asistenti - Otcové Hugh Anderson a Kenneth Zigmund; také Otcové Roman Galiardi a Tomáš Paul, farář osady sv. Jakuba v Glen Ellyn, Illinois, koncelebrovali s naším klášterním kaplanem Otcem Paschalem.

Nyní pozůstatky naší milé sestry odpočívají se svými spolusestrami na klášterním hřbitově svatě Školastiky.

S pozdravem všem, zůstávám Vaše v Kristu oddaná sestra Marie de Lourde Brejcha O.S.B.

Milá ctihodná sestřičko,

děkuji Vám za dopis o úmrtí zasloužilé sestry I. Jandura. Mnozí z našich starších čtenářů ji jistě znali a rádi si vzpomenu na ni v modlitbě, jakmile se o

jejím úmrtí dočtou. - Napište nám však také, když zrovna u vás v klášteře nikdo neumírá. Kolik máte letos novinek, jak se připravují na řeholní život atd. Budu Vám za to velmi vděčen.

Vděčně Váš

Fr. Vojtěch

Jindřich Nermut:
**Skuteč - brána
Českomoravské
vysočiny**

Rodná krajina může být chudá, můžeme ji i z různých důvodů opustit, ale žádné krásy ani bohatství světa nezahradí vzpomínky na domov a mládí.

I u nás se potvrzuje pravidlo, že člověk neuteče vzpomínkám na SVOJI MINULOST. Cestovali jsme zase světem, právě jsme se vrátili z cest, o kterých jsem vám napsal několik reportáží do Hlasu národa a tu zase v klidu našeho domova na Tasmanii se mně do srdce, mysl i duše vkrádají vzpomínky na ten opravdový domov, na domov našeho mládí, na podhorskou krajinu, jejímž středem je Skuteč. A proto vám o tomto městě kam tak často zalétají moje vzpomínky, piši tuto reportáž.

Starobylé město leží při železniční trati Pardubice - Havlíčkův Brod, na kterou se na nádraží pod Malinským kopcem připojuje lokální dráha Skuteč - Polička - Svitavy. Na západ odtud - bývalý soudní okres Nasavrky-můžeme klidně přidat do oblasti Železných Hor. Slunná pahorkatina na jih a východ od Skutče, to již je Českomoravská vysočina.

Skuteč je město mého mládí. Tam jsem z Leštinky docházel do měšťanské školy a od nejútlejšího dětství na nedělní služby Boží do děkanského chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Ještě dnes pamatuji jak jsme my kluci z příkazu důstojného pana Vik-

áře Antonína Vobejdy, rodáka z blízké Proseče, musili při mši svaté stát pod kamennou kazatelnou renesančního slohu. Kazatelna ta je podpírána mohutným sloupem, na kterém je do kamene vytesaná podoba Mojžíše, který v ruce drží desky, znázorňující desatero Božích přikázání.

Čtyři venkovní stěny kazatelny jsou zdobeny reliefy všech čtyř svatých evangelistů včetně příslušných znaků: lva, orla, býka a anděla. Na schodišti kazatelny je vytesán relief, znázorňující jak Šavel padá s koně a je proměněn v apoštola Pavla.

Na hlavním oltáři je velký obraz Nanebevzetí Panny Marie. Je to zdařilá kopie slavného obrazu Petra Brandla, který je v kostele sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě.

To jsou první dojmy mých návštěv starého gotického chrámu, který byl postaven v době panování krále Jana Lucemburského, počátkem XIV. století. Mimo děkanského kostela je ještě ve Skutči Špitálský kostel Božího Těla.

Špitálský kostel byl v čistě gotickém slohu postaven L. P. 1392 stavitelem Peškem, z příkazu Smila Flašky z Pardubic a na Rychmbursku. O tomto kostele a chudobinci k němu přičleněném jsem již v H.N. psal před šesti lety. Špitál tento poskytoval přístřeší chudým a opuštěným lidem plných 500 roků.

V dnešní době budova Špitálského chudobince slouží jako okresní expozice dělnického hnutí na Chrudimsku, jejíž součástí je přehled rozvoje obuvnictví na Skutečsku.

Kostel Božího Těla byl nedávno opraven a slouží se v něm dvakrát do týdne mše svata. Na téže ulici je bývalá chlapecká dnes koedukační škola. I tam byly prováděny rozsáhlé přístavby, které zabraly celou školní zahradu.

Odtud do kopce Smetanovou ulicí, kolem bývalé Pražanovy cukrárny, dojdeme na Palackého náměstí. Velké obdélkové prostranství obklopené výstavními domy a úředními budovami, je vydlážděno žulovými dlaždicemi z okolních lomů. Uprostřed náměstí vyniká Mariánský sloup, postavený nákladem měšťanů a okolních věřících L. P. 1816. Na horním konci náměstí stojí železný kříž postavený zde L. P. 1863 na paměť „tisícletého pokřesťanění Slovanů. V bývalé,

Masarykově ulici je umístěna socha sv. Jana Nepomuckého.

Z náměstí vedou čtyři hlavní ulice v pravouhlém směru. Na jih k nádraží a dále k Malinému. Na východ k Lažanům, na sever k Podlažicům a na západ k Lestince. To je ulice Fimberecká, kterou jsem více jak tisíckrát prošel a projel. Ulice ta byla při svém ústí do náměstí stísněna dvěma dvoupatrovými domy, a byla tak úzká, že se v těch místech dva povozy nemohly minout. Pamatuji si, že tam byla kdysi výstražná tabule: „Auto 6 km“, to je, auto tam mohlo vyvinout rychlost vojských potahů. Právě nedávno mně psal přítel, že rozbourali masivní dům rodiny Holých a tím Fimbereckou ulici rozšířili.

Výpis z kroniky
a starých zápisů

Skuteč a okolní krajina byly osídleny již před tisíci lety. Na Humperkách, kopci, který dominuje celému okolí, stávalo kdysi strážní hradiště. Dle záznamů ve staré Štěpánovské kronice již v r. 968 kníže Slavík, otec sv. Vojtěcha, dal postavit ve Skutči kapli.

První historický záznam o Skutči je z konce XIII. století, kdy smlouvou z 6. února 1289 král Václav II. postoupil Skuteč spolu s Vysokým Mýtem, Svojanovem, Lanškrounem, Políčkou a jinými městy a hrady mišenskému markrabí Bedřichovi, výměnou za Mišenskou zemi.

Skutečská fara je jmenována v seznamu nově zřízeného biskupství v Litomyšli, založeném v r. 1344. V té době Skuteč a velká část bývalé Vratislavské župy byly majetkem královské komory. Později, dle dochované listiny, Smil Flaška z Pardubic, přivítal v r. 1392, tehdy již město Skuteč k panství Rychmburskému. Koncem XIV. století byly již ve Skutči školy pro mládež z celého okolí. L. P. 1457 školní rektor jménem Matěj, založil „Žlutou knihu Skutečskou“, která je dosud uložena v okresním archivu v Chrudimi. V této knize je mnoho historických záznamů. Ze starých listin se dosud zachovaly tržní privilegia králů: Ferdinanda z r. 1564, Karla VI. z r. 1728, Marie Terezie z r. 1762 a Františka z r. 1795.

L. P. 1656 byl skutečský farní chrám povýšen na děkanství. Koncem XVIII. století město dosáhlo magistrátu. Ve Skutči,

ZPRÁVA, KTERÁ POTĚŠÍ

milovníky dobrých polévek, houbových omáček Z NEJLEPŠÍHO DRUHU HRIBKŮ. Světlé, hrubě krájené - zkrátka nejlepší, které jsou jen u nás k dostání.

1 lb. \$49.50, poštou \$52.35.
1/2 lb. \$25.00, poštou \$27.65.
1/4 lb. \$13.00, poštou \$14.85.

Nové druhy křišťálového skla, granátové šperky, rekordy, české i slovenské knihy /beletrie/, umělecké knihy, slovníky a učebnice, největší výběr blahopřání v angličtině, češtině, slovenštině a jiných řečech, pentle na kroje, šátky na hlavu, panenky v krojích od \$7.50 do \$75.00, dále kuchyňské potřeby, keramika, koření, byliny, cukrovinky a mnoho dalších věcí. Máme na skladě i formičky na ořechy - krabička 50 kusů \$8.50, poštou \$10.50.

Právě vyšla populární kniha pro naše kuchařinky /v angličtině/

CZECHOSLOVAK PASTRIES

v novém již 9. vydání, které přešlo z rukou Charlotte G. Masaryk Soc. Inc. New York do rukou firmy F. Pancner.

Cena - \$2.75, poštou \$3.75

Mnoho nových knih z Československa právě došlo.
Máte-li zájem vyžádejte si seznam.

Tuzex

Základní a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těži vyplácen, fondů-trazie (požádání) příbuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicepu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BIRWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

Hledáme

starší trpělivou a laskavou paní, (vdovu, rozvedenou či i mladší s dítětem, která hledá domov) k naší české babičce v Chicagu. Bydlet u ní, nakupovat, vařit a snadný úklid.

Vážné zájemkyně volejte během dne o další informace k dohodnutí si schůzky:

771-6665; nebo 656-7788.

Šibenickým vrchu u Skutčicka a na Stračině. Katovna byla v Lažanské ulici - vyhořela v r. 1862.

Podle oktrojované ústavy z r. 1849 byl ve Skutči zřízen okresní soud a berní úřad. Dle původního plánu měla být Skuteč sídlem okresního hejtmanství, ke kterému mělo být připojeno sousední Hlinecko. K Vysokému Mýtu pak měl být připojen okres Holice. Holičtí však žádali za připojení k Pardubicím a Hlinsko dalo přednost vzdálené Chrudimi, do které musejí dojíždět vlakem přes Skuteč. Tak se stalo, že plán na skutečské hejtmanství padnul a Skuteč byla připojena k hejtmanství Vysokomýtskému.

Po reorganizaci okresů a krajů v r. 1960 poklesl význam mnoha východočeských měst, která přestala být sídly okresních úřadů. Chrudim si uhlájila svůj primát a do rozšířeného chrudimského okresu patří nyní Skutečsko i Hlinecko. Královské město Vysoké Mýto ztratilo svoje hejtmanství a sídla úřadů byla převedena do Ústí nad Orlicí. Staroslavná Litomyšl a sousední Polička patří dnes pod okresní správu ve Svitavách. - Škoda.

Skuteč svojí polohou na železniční křižovatce měla všechny předpoklady stát se administrativním, průmyslovým i dopravním střediskem Českomoravské vysočiny. Ze se tak nestalo, nemohu posoudit já až z daleké Austrálie.

Jedna ne zrovna šťastná změna ve zdejší samosprávě se udála připojením dříve samostatných obcí Lažan, Lešan, Skutčicka a Žďárce ke Skutči. Jmenované obce ztratily svoji samosprávu a jsou spravovány Městským národním výborem ve Skutči. Přitom nic v jejich charakteru nepřipomíná městská předměstí, ale zůstávají typickými vesnicemi, které však ztratily možnost rozhodování o místních záležitostech. Ovšem takových centralizačních akcí je po celém světě příliš mnoho. Zda k prospěchu, či ke škodě postižených to je otázka.

Řemesla a obchod

Řemeslníci a kupci skutečtí byli po staletí známí svojí pracovitostí a podnikavostí. Zdejší trhy a jarmarky, patřily k největším v celém kraji. Skutečtí plátníci a ševci jezdili po jarmarcích po celých Čechách, Moravě a i do Slezska zajížděli. Sám ještě pamatuji, že za mého dětství můj starší bratranec Josef jezdil s trhovci až do Náchoda.

Dochovávané listiny různých

cechovních výsad a privilegií poskytují obraz o historii a hospodářském vývoji města a okolí. Tak cech novoševcovský, který se řídil artikulemi Jindřicha Štastného z Valdštejna, a na Skalkách obdržel cechovní stanovy již v r. 1534. Rudolf II. vydal skutečským řezníkům cechovní řád majestátem r. 1610. Tkalcí, mlynáři, pekaři, koželuzi, hrnčíři, perníkari, kováři, koláři, krejčí, punčocháři, truhláři, kloboučníci, zámečníci, sklenáři - téměř všechna známá řemesla - se provozovala ve Skutči a řemeslníci byli sdružováni v zájmových organizacích, kterými až do poloviny minulého století byly Cechy, které někdy byly společné pro řemeslníky Skutče i Hlinska.

Po celá staletí, nejrozšířenějším řemeslem ve Skutči byla ševcovina. Boty se zde šily ručně po domácku i v menších továrnách. Odtud se rozvážely po celém území bývalé říše. Též se zde šilo hodně bot pro vojsko, tzv. komisiš dodávky. Téměř v každé rodině byl někdo, kdo uměl šít a spravovat boty a pravdivé bylo pořekadlo, že:

Potkáš-li Skučáka, zdálky je to člověk, z blízka je to švec.

Sirojová výroba ztížila život skutečských ševců, a tak jich po Prvé světové válce mnoho opustilo verpánek a kopyta a lehká ševcovská kladívka zaměnili za těžké palice a šli lámat kámen do okolních žulových lomů. Počátkem let třicátých vzdor velkému odporu místních ševců, otevřela ve Skutči svoji prodejnu firma „Baťa“ a situace domácích výrobců obuvi se ještě více ztížila. Ale ševci ve Skutči mají tuhý život a zdravý kofen. Důkazem toho je, že v dnešní době, nej-

větší průmyslový podnik ve městě je továrna na obuv „Botana“.

Muzikantská tradice

Vedle Litomyšle, Skuteč byla a jest nejvýznamnějším hudebním střediskem východních Čech. Nejstarší skutečský rodák, syn zdejšího obchodníka plátnem, hudební skladatel Václav Jan Tomásek, se zde narodil v blízkosti Špitálského kostela r. 1774 tedy právě před 210 lety, a proto jsme toto jubileum již vzpomněli v H.N. / 24. března 1984/.

Jiným významným muzikantem a hudebním skladatelem byl Vítězslav Novák, který dlouhá léta ve zdejší město žil, tvořil a učil hudbě. V tomto jemu obzvláště milém městě též 18. července 1949 zemřel. V jeho bývalém domě je dnes historická vlastivědná expozice městského muzea.

Před dvěma lety slavili ve Skutči 120. jubileum pěveckého sboru „Rubeš“, který byl založen z podnětu vysokomýtského rodáka říšského poslance Vojtěcha Šembery. Příslušníci Havlovy muzikantské rodiny jsou stále ještě činní. Za mého mládí byly ve Skutči dvě v celém kraji známé kapely. Jednu řídil Jindřich Havel a druhou jeho bratr František. Vůbec muzikantů u nás bylo habaděj. Každá vesnice mohla postavit vlastní kapelu. A byli to muzikanti velmi dobré úrovně jakých v cizině potkávalme velmi málo. Jak čtu z lokálního tisku a z dopisů přátel ve Skutči se stále ještě pilně vyučuje zpěvu, hudbě i tanci a hraji tam dobré divadlo.

Významní rodáci

Vedle hudebního skladatele V.J. Tomáška ze skutečských

rodáků zvláště vynikli:

Jan Melichar, lékař, lidumil a český spisovatel, který se zde narodil v r. 1810.

Antonín Rybička, věhlasný právník a dějepisec se narodil v rodinném domě na náměstí v r. 1812.

V blízké Leštince v rolnické usedlosti č.p. 9 se narodil matematik a spisovatel, profesor František Hromádka r. 1831.

Jenom asi 2 míle na východ od Skutče je Rychmburk, sídlo bývalého panství, rodiště básníka Adolfa Heyduka a národohospodáře Františka a Bedřicha Heyduka.

Na skutečském hřbitově je pohřben první český humorista František Jaromír Rubeš, který ve zdejší město zemřel na plíseň chorobu 10. srpna r. 1853.

Ve Skutči též žila a v r. 1982 zemřela akademická malířka Božena Horská - Kusá. Po třicet let procházela okolní krajinou a vyhledávala si motivy pro svoje obrazy. Vzpomínám ji též proto, že za války namalovala obrazy, zimní náves a mlýn v mojí rodné vesnici Leštince.

Museum a noviny

Ve Skutči mají dobře vedené museum. O jeho založení se již r. 1894 pokoušel místní rodák Bohumil V. Konečný, který též připravoval studii o historii rodného města. Předčasná smrt v r. 1896 zmařila jeho plány. Většina jím shromážděných sbírek byla předána muzeím v Hlinsku, v Chrudimi a v Pardubicích. Teprve těsně před I. světovou

vojnou podařilo se odbornému učiteli Václavu Jetmarovi, založit dnešní museum. Až do nedávné doby byly hodnotné musejní sbírky vtěsnané do dvou malých místností na radnici. Dnes má museum sídlo v Rybičkově ulici a v budově bývalého Špitálu.

Přátelé mně poslali několik čísel lokálního časopisu „Skutečské zrcadlo“. Přečetl jsem si ty noviny se zájmem, připomněly mně mnoho známých jmen lidí i míst. Vyčetl jsem starosti městské správy o úpravu ulic a skladování odpadků, přesně starosti, které mají malá města i velkoměsta po celém světě. Zajímavé a chvilkyhodné jsou snahy musejní správy, učitelů hudby a zpěvu, z nichž jsem vyčetl, že mnoho lidí má kladný poměr k městu ve kterém žijí.

Zarmucuje mě však, že vydavatelé časopisu se až úzkostlivě vyhýbají jakékoliv poznámce o křesťanské víře, tradici a kultuře našeho kraje.

Slovo Bůh, zdá se, že vymizelo z jejich slovníku. A přece to jsou potomci předků, kteří jejich město ozdobil Mariánským sloupem, Cyrilometodějským křížem, sochami svatého Jana Nepomuckého a sv. Antonína Paduanského.

Stydí se snad synové a vnuci za víru svých otců a dědů? Věřím však, že jejich úzkoprsé názory jsou jenom dočasným poblouzněním. Mladá generace si cestu k Bohu již sama nachází.

BOLNÁ VZPOMÍNKA

—1973— 24.září —1984—

S bolným srdcem vzpomínáme, že tomu letos už bylo jedenáct let, co nás náhle opustil náš drazemilovaný manžel a otec, pan

(JAN) JOHN TRČKA
z North Riverside, Ill.

Vzpomínáme, náš drahý, na ten smutný den, který před jedenácti roky - nás ztratil Tvým náhlým odchodem.

Kniha Tvého života se zavřela, Tvé srdce zlaté přestalo bít, však v našich srdcích zažívá nepřestaneš s námi žít.

Všichni, kdo jste jej znali, vzpomeňte s námi v tiché modlitbě.

V sobotu 6. října 1984 v 6:15 hod. večer byla za něho obětována mše sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero.

K uctění Tvé světlé památky věnuji:
FRANCES K. TRČKA, manželka
a syn **MILOŠ**

VROUCNĚ VDĚČNÁ VZPOMÍNKA

1979
17. října
1984

Příští týden ve středu tomu už bude pět let, co nám náhle odešel na věčnost můj drahý manžel a náš starostlivý otec, pan

CHARLES (KAREL) WALLA
z Berwynu.

Byl rodák z Chotusic u Čáslavi v Čechách a prožili jsme spolu 49 let vzájemnou úctou a láskou prohrátého společného života v dobrém i zlém. Dobrotivý Bůh nás vedl a chránil.

Proto tuto svou upřímnou vzpomínku pátého výročí úmrtí svého manžela spojuji i s vděčným díkem Kristu Pánu za to, že naše životní cesty spojil.

Děkuji všem, kdo si na něho v tiché modlitbě vzpomenu se mnou.

Milující manželka **FRANCES** s rodinou.

Monrovia. — V malé západoafrické zemi Liberii, založené před 137 roky osvobození americkými otroky, kteří se vrátili do Afriky, se v r. 1980 při vojenském státním převratu zmocnil vlády poddůstojník Samuel Doe, který slíbil, že do r. 1986 se jeho země zase bude moci vrátit k civilní vládě. Liberie je rozlohou velká jako stát Indičana a má 2 miliony obyvatel. Od letošního září vládne v Liberii velký neklid a mezi lidem stoupá napětí proti vojenské vládě. V polovině srpna diktátor Doe, nyní 34-letý, dal totiž zatknout populárního univerzitního profesora politických věd Amosa Sawyera, demokratického zaměření, autora nové liberijské ústavy, který v mládí studoval ve Spojených státech. Doe jej obvinil ze spiklence, že prý se svými spolupracovníky plánoval svržení jeho vlády a zapálení hlavního města Monrovia. Sawyer pouze připomínal lidu, že Doe chce před rokem 1986 odstoupit, přenechat vládu civilistům, a tak že by se už měly vyspat volby, při nichž hodlá kandidovat na prezidenta země. Protože pak letos v červenci Doe zrušil zákaz politické činnosti, Sawyer si založil svou vlastní politickou stranu. Nikdo mezi liberijským lidem však nevěří obviněním proti Sawyerovi. Studenti zorganizovali 22. srpna protestní demonstrace proti Sawyerovu zatčení, avšak armáda do nich začala střílet a 16 jich usmrtila. V následující době bylo ještě zatčeno dalších osm prominentních liberijských politických osobností, prý v souvislosti

se Sawyerovým spiknutím; mnozí jiní lidé pak záhadně zmizeli. Vládním dekretem bylo stanoveno, že každý, kdo by šířil falešné zprávy o odstoupení Doeho, bude automaticky poslán do vězení na 10 let, a že bude veřejně lynčován vojáky každý, kdo bude rozdávat letáky, nepříznivé Doeho vládě. Nikdo také nebere vážné obvinění, že Sawyer připravoval vypálení Monrovia, protože by to v nastávající době dešťů nebylo ani možné. Protestantské církve v Liberii učinily na Doea apel, aby zastavil bezdůvodná zatýkání, tajné únosy lidí a tajné soudní procesy, jež jsou příčinou dnešního napětí v Liberii. — Liberie je velmi chudou zemí; roční národní důchod „per capita“ tam činí pouze 660 dolarů (v USA činí \$13,154). Jenom asi 18 % lidí tam umí číst a psát. Hlavními produkty země jsou surová guma, rýže, palmový olej, maniok, káva a kakao. Průmysl tam je pouze v začátcích a je omezen na zpracování surové gumy, výrobu potravinových konzerv, nábytku a stavebních hmot.

● ● ●
Washington. — Vědci washingtonského ústavu „Worldwatch“ prostudovali vliv nových zemědělských technik na erozi povrchové úrodné půdy. Přicházejí konečně na to, že erozi úrodné půdy urychlují zejména: užívání těžkých strojů, obdělávání velkých zemědělských jednotek, každoroční pěstění stejných plodin na týchž pozemcích, a zorávání i obdělávání marginálních pozemků. Ve svých závěrech říkají, že tyto nové zemědělské

LETEM

techniky ničí mnohé přirozené zábrany, které kdysi chránily zemědělskou půdu před erozí. Nové zemědělské metody sice krátkodobě vedou ke zvýšení zemědělské produkce a ke klamnému pocitu bezpečnosti, avšak dlouhodobě je tak na světě nenávratně znehodnocována úrodná půda. Dnes asi polovina - 44 % - úrodné zemědělské půdy na světě, ztrácí své povrchové vrstvy tak rychle, že to nutně povede ke zdražení potravin, a v některých částech světa k novým „oblastem hladu“, nepodniknou-li se kroky pro zastavení této rychlé eroze. Podle US federální studie z r. 1982, je na celém světě každoročně natrvalo ztraceno erozí asi 25,4 bilionů tun úrodné země; z toho na Spojené státy připadá 1,7 bilionu tun a na Sovětský svaz 2,5 bilionů tun. Velkou erozi také trpí zemědělské pozemky v Indii a v Číně. Tak eroze povrchové zemědělské půdy se stala svým rozsahem opravdovou „mlčenlivou krizí“, která je pro lidstvo sice všeobecně nenápadná, sotva pozorovatelná, avšak mnohem zhoubnější, než jsou zjevné krize jako zemětřesení, sopečné výbuchy, povodně a jiné přírodní katastrofy. Toto ovšem ještě neznámá, že by Spojeným státům hrozil hlad už zítra; podle mínění zemědělských odborníků Spojené státy si uchovají svou obrovskou schopnost produkce zemědělských plodin ještě po

200 - 300 let. Avšak do konce tohoto století se Američané musí odhodlat podniknout potřebné kroky pro uchování své drahocenné zemědělské půdy.

● ● ●
Káhya. — Vrchní velitelství egyptské branné moci oznámilo 30. září, že po prozkoumání bylo zjištěno odborníky, že mina, nalezená britskými specialisty v Suezské zátce, je sovětské výroby. Tímto byla potvrzena domněnka, že miny byly naklady do Suezského průplavu a do Rudého moře Libyi. Sovětský svaz prohlásil, že s přítomností miny v Suezském zálivu nemá nic co dělat. Spojené státy a jiné západní země rovněž sdílejí názor, že miny tam nakladla Libye, ačkoliv její vláda popřela, že by za tyto miny nesla nějakou zodpovědnost. — Od 9. července až dosud bylo výbuchů min v Suezském průplavu a v Rudém moři poškozeno celkem 19 lodí. — Egyptská vláda prohlásila, že obdržela informace o tom, že Libye plánuje podniknout letecký útok proti Assuánské přehradě na řece Nilu, ležící 725 mil jižně od Káhyry. Tuto informaci pak ještě potvrdil jeden libyjský vojenský pilot, který uprchl do Egypta a řekl, že byl pro útok na hráz trénován. Libye prý rovněž plánuje letecký útok na Suezský kanál. Egypt tedy varoval Libyi, že takový útok by vyvolal „více než desetkrát“ tvrdší reakci ze strany Egypta; už si tedy

SVĚTEM

„nezahrává s ohněm“. — Vztahy Egypta s Libyí se začaly zhoršovat už od r. 1972, kdy Káhya zdvořile odmítla Khadáfyho návrh, aby se obě země sloučily v jeden celek. V červenci 1977 došlo mezi oběma zeměmi k šestidenní pohraniční válce, při které libyjská armáda utrpěla citelnou porážku. Nepřítelství mezi oběma zeměmi se ještě více zhoršilo v r. 1979, když Egypt podepsal mír s Izraelem.

● ● ●
Peking. — Jak se dalo čekat, čínský komunistický předseda Zhao Ziyang učinil 30. září - v předvečer 35. výročí uchopení moci v Číně komunisty - výzvu vládě Taiwanu, aby se také Taiwan spojil mírovou cestou s komunistickou Čínou; slíbil mu podobný statut, jaký bude mít Hongkong po roce 1997 po vypření britsko-čínské smlouvy. Hongkongu bylo Pekingem totiž slíbeno, že si bude dalších 50 let moci podržet svůj kapitalistický systém. Čína prý je připravena zahájit s Taiwanem o této věci kdykoliv příslušná jednání. Taiwan však zná příliš dobře malou věrohodnost čínských komunistů, aby takové návrhy bral vážně. V minulosti je vždy nesmlouvavě zamítl; nyní zřejmě nepovažoval ani za nutné na takový návrh odpovídat.

● ● ●
New York. — Dne 1. října mluvčí US státního departmentu prohlásil, že prezidentův zvláštní vyslanec na Blízký východ Richard Murphy zjistil za své návštěvy Syrie, Libanonu a Izraele, že názory vlád těchto zemí na odchod izraelské armády z jižního Libanonu jsou od sebe velmi odlišné. Nemělo by tedy zatím smyslu, aby Spojené státy jednaly jako prostředník v této záležitosti. Spojené státy jsou ochotny poskytnout pomoc při jednáních o této věci teprve tehdy, až se stanoviska jednotlivých zemí k sobě přiblíží, tak aby byla rozumná naděje, že tato jednání k něčemu povedou. Americká vláda tedy bude čekat na „jasná znamení“ toho, že zmíněné tři země opravdu stojí o služby Spojených států pro vyřešení tohoto problému. — V týž den Syrie, Jordánsko, Libye a Iran obvinily USA před Valným shromážděním OSN, že prý straní Izraeli v jeho útočností a ilegálních praktikách, čímž prý jen oddalují možnost uzavření míru na Blízkém východě. — Dne 5. října US státní tajemník George Shultz řekl syrskému ministru zahraničí

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacrónu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 1-1700

Hned naproti obchodu p. F. Panenera

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 100th Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Farouku Sharaa-ovi, že tři sporné strany ve věci jižního Libanonu stojí neochvějně na svých požadavcích a ukazují málo ochoty a ohebnosti. Spojené státy proto zatím nemohou vykonávat úlohu prostředníka při jednáních o odchodu izraelské armády z jižního Libanonu. Sýrie pouze žádá odchod Izraele z Libanonu, bez jakýchkoliv záruk či ústupku ze své strany. Na Spojené státy ovšem naléhá, aby s pomocí OSN samy usnadnily odchod Izraele z Libanonu, ale ani jediným slovem se vláda v Damašku nezmiňuje o tom, kdy hodlá odvolat svou armádu z Libanonu, ani o tom, jaký vliv si chce Sýrie v Libanonu ponechat. Libanon chce zajistit bezpečnost izraelské hranice pouze pomocí své vlastní armády. Izrael ze své strany však žádá, aby tuto bezpečnost zaručovala jiholibanonská milice. Izraelem k této funkci nyní trénovaná, protože libanonská armáda toho není schopna. Izrael chce navíc jednat přímo s Libanonem, zatímco Libanon, ovlivněn Sýrií, chce vyjednávat s Izraelem jen prostřednictvím US diplomatu.

Cape Canaveral. — V pátek 5. října bylo s úspěchem vysláno do vesmíru letadlo Challenger, na jehož palubě je sedm astronautů, včetně dvou astronautek a jednoho kanadského astronauta. Challenger má zůstat ve vesmíru 8 dnů; má přistát 13. října na Kennedy Space Center na Floridě. První den ve vesmíru byla po potížích se slunečním článkem nakonec úspěšně umístěna 5 tisíc liber těžká družice, jejíž zhotovení stálo 40 milionů dolarů; jejím úkolem bude pozorovat povětrnostní jevy a měřit vliv sluneční energie na podnebí na zemi. Později mají být umístěny ve vesmíru ještě dvě jiné podobné družice; všechny pak spolu budou umožňovat přesnější předpovědi počasí. V dalších dnech byly po různých potížích, které byly nakonec úspěšně vyřešeny, umístěny ve vesmíru dvě radarové antény na studium zemského povrchu.

Vatikán. — Z Vatikánu bylo oznámeno, že Čile a Argentina dospěly k „plné shodě“ pro vyřešení svého dlouholetého sporu o vlastnictví kanálu Beagle, strategické vodní cesty, spojující na nejnižším cípu jihoamerického kontinentu, Atlantický oceán s Tichým oceánem. Tato smlouva se zakládá na návrzích, které učinila Světá Stoličy r. 1980. Detaily smlouvy musí být ještě vyp-

racovány. Kanál „Beagle“ je 150 mil dlouhá cesta; protože se myslí, že by tam pod mořským dnem mohly být bohaté rezervy ropy, v r. 1979 vzniklo mezi Argentinou a Čile velké napětí o svrchovanost nad touto vodní cestou, takže nechtělo příliš k vypuknutí války mezi oběma zeměmi. Podle argentinské tiskové zprávy prý Sv. Stoličce podala návrh, aby Čile bylo dáno vlastnictví deseti ostrovů, ležících v kanálu, a aby se zároveň Čile zřeklo nároku na 200 mil širokou „ekonomickou zónu“ při pobřeží v Atlantickém oceánu.

Bonn. — Západoněmecké noviny „Die Welt“ přinesly zprávu, že sovětský diktátor Konstantin Černěnko prý trpí zeslabením srdce, což ohrožuje jeho rozedmu pliv; jeho zdravotní stav se stále zhoršuje, takže i jeho život prý je ohrožen. Političtí analytisté už činí dohady, kdo se stane jeho nástupcem, ale americký multibilionář Armand Hammer, který je v Moskvě oblíben od doby Lenina, s nímž se osobně dobře znal (protože mu sehnal v USA první milion bušlů obilí na pomoc hladovějícímu obyvatelstvu) - o Černěnkovi tvrdí, že má „zdravý kořen“ a bude v SSSR ještě dlouho vládnout. A. Hammer má v Moskvě dokonce i svůj stálý byt, zajíždí tam několikrát za rok - (stejně jako do Tripolisu Khadáfyho Libye) - znal osobně i Stalina, Chruščeva, Brežněva, Andropova, a dnešního vládce Kremle Černěnka zná také. Obvyčejného smrtelníka při tom

napadnou hned zcela jednoduché otázky: proč nedocílí tak mocný Američan přímo u vládců Kremle změnu sovětské politiky vůči USA; proč on, MUDr. A. Hammer, po otci bývalý marxista, obrácený na přesvědčeného a úspěšného kapitalistu, nepřesvědčí sovětského vůdce o neúčinnosti jejich hospodářského systému; anebo proč alespoň nedosáhne propuštění vědce Sacharova, či svých izraelských souvěrců z SSSR?

Anebo je to snad všechno v dnešním uměle rozděleném světě nehorázná komedie a na jevišti světových dějin uměle udržovaná fraška, v níž herci (národové) - ani nevědí, proč ji hrají, ale její režiséři za kulisami si místo tleskání jen spokojeně mnou ruce, jak se jim to děje uměleho napětí na jevišti světa výborně daří? I tak možno...

New York. — Dne 2. října předseda vládnoucí junty Nikaragvy Daniel Ortega obvinil Spojené státy před Valným shromážděním OSN, že prý ještě na tento měsíc planují vojenskou invazi do Nikaragvy, aby znemožnily tamní presidentskou volbu. Spojené státy prohlásily toto obvinění za úplně „absurdní“; je totiž velmi nepravděpodobné, že by začaly válečný konflikt tři týdny před presidentskými volbami.

Los Angeles. — Richard Miller, 47letý veterán-agent FBI, byl 2. října zatčen a obviněn ze špionáže pro Sovětský svaz. Bude-li usvědčen, bude to poprvé za 76leté existence

americké tajné policie, že její člen se dopustil vlastizrady. Miller je obviněn, že za peníze předával tajné dokumenty sovětské tajné službě KGB. Existuje domněnka, že se zamiloval do 34leté sovětské agentky Světlany Ogorodnikové, která jej svými půvaby okouzila do té míry, že jej přivedla ke špionážní činnosti ve prospěch SSSR. Světlana i její manžel byli rovněž zatčeni. Oba vyemigrovali ze Sovětského svazu do Spojených států už v r. 1973, ovšem s posláním podřývat USA sovětskou špionáží!

Manila. — Kardinál Jaime Sin, arcibiskup Manily, naléhal 2. října na Filipince, aby v neděli 7. října demonstrovali nenásilně na ulicích Manily proti prezidentu Marcosovi, protože „ztratil styk se skutečností“; jeho vojáci se oddávají beztrestně „saturnálním sadismu a násilí“. Řekl, že je na čase, aby si národní vedení uvědomilo, že nespokojenost s vládou se neomezuje pouze na studenty a dělnictvo, nýbrž že se rozšířila na všechny vrstvy filipinského obyvatelstva. Proto zejména podnikatelé, profesionálové i členové parlamentu by měli vyjít do ulic a demonstrovat proti Marcosově vládě. Dosud manilský arcibiskup sledoval vůči 19letému Marcosovu režimu „politiku mírové“, ale kritické spolupráce; touto svou výzvou k otevřenému protestu opustil svou dosavadní rezervovanost. Dne 5. října pak prezident Marcos obvinil manilského arcibiskupa, že prý podněcuje lid k násilnostem za účelem de-

stabilizace vlády a varoval podnikatele a profesionály, že budou zatčeni v případě, že by se zúčastnili nedovolených demonstrací, jimž kard. Sin dal název „pouliční parlament“. Demonstrace prý budou bez milosrdenství rozdraceny, protože jinak by cizina považovala jeho vládu za slabou a nestálou a neposkytla by Filipínám půjčky, o kterých se právě vyjednává. Dne 6. října však Marcos změnil své rozhodnutí a dal k demonstracím své svolení. V neděli 7. října pak na ulicích Manily demonstrovalo před presidentským palácem asi 20 tisíc Filipinců bez jakéhokoliv incidentu. Komise, která vyšetřila smrt Benigna Aquina, vůdce oposice - zastřeleného na letišti Manily 21. srpna 1983, při jeho návratu z dobrovolného tříletého exilu v USA - stále odkládá uveřejnění svých nálezů. Nemá prý pochybnost o tom, že Aquina zastřelil jeden ze dvou vojenských gardistů, kteří jej doprovázeli při výstupu z letadla. Hlavní primární důkaz podal tajný svědek, který byl přítomen na místě, když k atentátu došlo. Jeho jméno je však drženo v tajnosti, protože by bylo nebezpečí, že by záhadně zmizel, stejně jako zmizeli všichni vládě nepohodlní svědkové Aquinovy vraždy. Nález komise však prý má dva slabé body: neví se který s doprovázejících gardistů Aquina zastřelil a rovněž se neví, který vysoký armádní důstojník dal gardistovi rozkaz, aby tuto vraždu provedl. Tak soudní autority asi nebudou v této věci dělat vůbec nic.

PRO VAŠE PŘÍBUZNÉ Z ČESKOSLOVENSKA NABÍZÍME ZA NEJNÍŽŠÍ CENY TYTO DLOUHODOBÉ NÁVŠTĚVNÍ LETY.

Odlet z Prahy:	Návrat z USA:
22. října 1984	7. prosince 1984
9. listopadu 1984	18. ledna 1985
16. listopadu 1984	22. února 1985
7. prosince 1984	11. dubna 1985
10. prosince 1984	6. května 1985
18. ledna 1985	3. června 1985
15. února 1985	21. října 1985
8. března 1985	15. listopadu 1985
11. března 1985	6. prosince 1985

Můžete kombinovat kterákoliv data příletu a odletu až do 1 roku pohybu.

SOUČASNÁ CENA: Praha - New York - Praha \$584.00

Praha - New York - Chicago - Praha \$760.00

O přesné ceny do dalších míst v USA zavolejte:

☎ 312-242-1512 nebo ☎ 312-749-1333

Dále nabízíme zvláštní, velmi výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky z Evropy.

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

OZNAMUJEME VŠEM KRAJANŮM,
naší české a slovenské veřejnosti,
že jsme v Ciceru otevřeli novou restauraci

"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Vepřo, knedlo, zeló,
pivo jako křen,
guláš máme taky,
bar vždy otevřen.

Zastavte se, přesvědčte se,
přiveďte své přátele!
Prvotřídní chutná jídla
LEVNÉ CENY.

Útulné prostředí.

Vaši hostitelé:

Máňa Vlková
kuchařka &
z „Plaza Restaurant“

Mike KAZIL,
který nikdy
žádnou radost nezkaží.

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

SPORT

I. LIGA KOPANÉ

V ČESKOSLOVENSKU

6. kolo: TJ Vítkovice – Bohemians Praha 2:2, RH Cheb – Baník Ostrava 0:1, Slavia Praha – Sigma Olomouc 3:1, Sparta Praha – Dukla Praha 1:0, Dukla Banská Bystrica – Inter Bratislava 1:0, ZVL Žilina – Lokomotiva Košice 0:0, Tatran Prešov – Spartak Trnava 2:2, Slovan Bratislava – Petržalka Bratislava 3:2.

Tabulka po 6. kole:

1. BOHEMIANS	16:4 10
2. OSTRAVA	11:4 10
3. SLAVIA	13:5 9
4. SPARTA	13:7 9
5. B. BYSTRICA	12:6 8
6. KOŠICE	10:9 7
7. VÍTKOVICE	8:10 7
8. DUKLA	15:11 5
9. CHEB	10:7 5
10. ŽILINA	7:10 5
11. OLOMOUC	4:11 5
12. INTER	4:5 4
13. TRNAVA	4:8 4
14. SLOVAN	7:20 4
15. PREŠOV	4:12 2
16. PETRŽALKA	3:14 2

(Bohemians), P. Herda (Cheb), Šourek (Vitkovice), Miškul (B. Bystrica), Fecko, Vankovič (oba Košice), Šiměček (Žilina).

I. národní liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

Českomoravská skupina:

7. kolo: Třinec – Zbrojovka Brno 0:2, Škoda Plzeň – SU Teplice 1:1, VP Frýdek-Místek – České Budějovice 0:0, Chomutov – Hradec Králové 1:0, Mladá Boleslav – Poruba 3:1, VTJ Tábor – Česká Lípa 3:3, Xaverov Praha – Jablonec 1:1, Gottwaldov (Zlín) – Ústí nad Labem 2:2.

Prvních 5 týmů v tabulce:

1. BRNO	12:3 13
2. TEPLICE	16:5 12
3. Č. BUDĚJOVICE	10:4 10
4. CHOMUTOV	5:3 9
5. ML. BOLESLAV	9:8 9

Slovenská skupina:

8. kolo: Považská Bystrica – Dunajská Streda 0:0, Senica – Trebišov 0:1, ZTS Košice – Plastika Nitra 4:0, Poprad – Púchov 1:0, Spišská Nová Ves – Humenné 1:1, Dubnica – Prievizda 3:2, Trenčín – Martin 4:0, Levica – Michalovce 2:0.

Prvních 5 týmů v tabulce:

1. DUN. STREDA	15:3 13
2. TREBIŠOV	14:5 11

3. POV. BYSTRICA 12:5 11
4. NITRA 20:13 10
5. POPRAD 7:6 9

KOPANÁ VE SVĚTĚ

4. skupina: Jugoslávie – Bulharsko 0:0, Francie, NDR a Lucembursko dosud do bojů nezasáhly.

5. skupina: Maďarsko – Rakousko 3:1, Holandsko ještě do bojů nezasáhlo.

1. Maďarsko	1 3:1 2
2. Rakousko	2 3:4 2
3. Kypr	1 1:2 0

6. skupina: Dánsko – Norsko 1:0.

1. 3. ŠVÝCARSKO	1 1:0 2
1. 3. IRSKO	1 1:0 2
1. 3. DÁNSKO	1 1:0 2
4. SSSR	1 0:1 0
5. NORSKO	2 0:2 0

7. skupina: Island – Wales 1:0, Španělsko a Skotsko do bojů ještě nezasáhly.

Severní a Střední Amerika (CONCACAF)

Holandské Antily – USA 0:0, Přátelské zápasy: Polsko – Turecko 2:0, Itálie – Švédsko 1:0.

★

I. LIGA HOKEJE

V ČESKOSLOVENSKU

2. kolo: VSŽ Košice – TJ Vítkovice 9:4, Dukla Jihlava – Škoda Plzeň 4:2, Dukla Trenčín – Zetor Brno 3:3, Tesla Pardubice – TJ Gottwaldov (Zlín) 2:2, Slovan Bratislava – Sparta Praha 2:4, Motor České Budějovice – CHZ Litvínov 7:3.

3. kolo: Plzeň – Košice 3:5, Gottwaldov – Jihlava 3:1, Praha – Trenčín 4:2, Č. Budějovice – Brno 3:2, Litvínov – Pardubice 7:4, Vítkovice – Bratislava 2:4.

Tabulka po 3. kole:

1. KOŠICE	18:9 6
2. GOTTFALDOV (ZLÍN)	9:6 5
3. SPARTA	10:8 4
4. JIHLAVA	8:7 4
5. Č. BUDĚJOVICE	11:14 4
6. TRENČÍN	14:8 3
7. BRNO	7:7 3
8. PARDUBICE	10:11 3
9. BRATISLAVA	7:8 2
10. LITVÍN	13:15 2
11. PLZEŇ	7:13 0
12. VÍTKOVICE	8:14 0

POK.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

ZDAŘILÝ VÝLET SPORTOVČŮ V NEW YORKU!

Tradiční výlet čili picnic se konal 2. září na pozemcích Josefa Větrovce za pěkné účasti členů a hostů. Počasí nám přálo. Milým hostem byl Ota Hemele z pražské Slavie, který hrával kopanou s Pepou Bicanem. Vzorně připravený podnik splnil svůj účel a nohejbalový turnaj vyhrála dvojice Hemele – Maryška nad obhájci bratry Kutilovými z Forest Hills. Hlavní cenou na turnaji byla televize, kterou vyhrál J. Uhlíř z Trentonu. Díky Pavlovi Maryškovi a Josefu Větrovci za veškerou práci spojenou s výletem, Ludvíkovi Jánškému za propagaci a Jiřínce Kowatschové za rozprodání tombolových lístků. Už se těšíme na příští rok!

FRANTA MRÁZEK – PO OPERACI

Franta Mrázek z Toronta, čs. motocyklový závodník, se podrobil operaci (měl roztržený kotník). Přejeme mu rychlé uzdravení a jeho milé paní Janě a dětem posíláme vřelý pozdrav.

SVAZ GRATULUJE OTOVÍ JELÍNKOVÍ!

Svaz československých svobodných sportovců v zahraničí odeslal telegram federálnímu poslanci Otovi Jelínkovi do Ottawy v Kanadě – (bývalému mistru světa v krasobruslení). Na letošní protisovětské demonstraci v Torontě k 16. výročí okupace Československa (21. srpna 1968), byl úspěšným řečníkem.

Ota byl jmenován do kanadské vlády jako ministr tělovýchovy a sportu. K tomuto významnému místu rád gratulujeme! Přejeme Otovi, který je naším čestným členem, mnoho zdaru! Rovněž si Oty vážíme, že se vždy hrdě hlásí k nám a nezapomíná na svůj původ, řeč, a že je neúnavným bojovníkem proti lžím komunistů.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Posíláme a rychlá práce.

Volejte český nebo anglicky:

852-2230

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tláčenka a jiné masové výrobky. Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvě. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výšek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré drohy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) Telefon AS 8-8468.

589-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60439

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyhledávací úřad, otec v. Československý

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

15. prosince 84: Vánoční skupinový let do Československa
30. prosince 84: Zájezd na Karibské ostrovy (s prožitím veselého Sívlestra na krásné lodi)
11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.
Rádi vám poskytneme další informace.
Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

INTERVIEW

Zdenka Slavíka, bývalého politického vězně komunistického režimu Československa s **prof. dr. Mojmiřem Povolným**, předsedou Výkonného výboru Rady svobodného Československa.

Z. Slavík: V dnešní době zvýšené aktivity našeho zahraničního odboje a stále rostoucích řad nových exulantů z okupovaného Československa, bylo by dobře, bratře doktore, osvětlit hlavně té mladší exilové generaci, historii založení Rady svobodného Československa, její úkoly a poslání.

dr. Povolný: Rada svobodného Československa byla založena v r. 1949 jako ústřední politický orgán československé zahraniční akce. Zastupitelstvo Rady se ustavilo na sjezdu v New Yorku ve dnech 4. a 5. července 1952. Ve svém původním složení se Rada skládala z poslanců československých sněmoven a členů Slovenské národní rady, jakož i z členů zemských zastupitelstev, kteří byli doma svobodně zvoleni a nacházeli se v cizině. K těmto zvoleným zástupcům československého lidu přistoupila řada mužů a žen, kteří jako diplomaté, novináři, hospodářští odborníci, odboroví a jiní pracovníci představovali významné složky československého veřejného života. Mnozí z původních členů zastupitelstva jsou v Radě dodnes činní. Během let toto původní zastupitelstvo rozšířilo Radu o nové síly jak z exilové vlny po r. 1948, tak z vlny po r. 1968, aby tak zabezpečilo její kontinuitu a kontinuitu naší zahraniční akce. Poslání Rady je podle článku II. jejích stanov jednoznačné: „Účelem RSC je účastnit se boje proti komunismu a usilovat o obnovu nezávislé a demokratické Československé republiky v jejích předmnichovských hranicích, podílet se na úsilí o vytvoření svobodné a sjednocené Evropy a světového řádu založeného na spolupráci, míru a bezpečnosti, právu a spravedlnosti, ochraně lidských práv a státní svrchovanosti.“

Z. Slavík: Nemí mým úkolem, nechci a nebudu zde glorifikovat žádnou exilovou složku. Jedno je ale dobře říci. V těch krutých letech padesátých posilovalo politické vězně v komunistických věznicích a koncentračních táborech v denním boji s nepřitelem vědomí, že venku za hranicemi ve svobodném světě, existuje organizovaná politická síla, která z exilu pracuje pro

zase štěstější zítřek naší znárodně vlastní.

A byla to právě existence RSC, která dávala domu tolik nadějí a víry národům Čechů, Slováků a Podkarpatorusinců. Jaké akce podnikal exil a RSC pro osvobození tehdejších politických vězňů v ČSR?

dr. Povolný: Jsem si vědom toho, co pro naše občany doma znamenala Rada v době nejtěžšího útlaku, a jsem přesvědčen, že i dnes v ní vidí domov ústřední politický orgán naší mnohostranné zahraniční akce. Toto vědomí od začátku pracovníky Rady utvrzuje, posiluje a inspiruje v jejich činnosti a zároveň dává váhu jejich dílu na mezinárodním poli.

Československý politický vězeň je synonymní s československým komunistickým režimem. Od únorového puče až takřka do poloviny let šedesátých byla masivní politická perzekuce v Československu na Západě pokládána za nevyhnutelnou součást komunistické diktatury, před kterou zároveň svobodný svět stál bezmocný v tom smyslu, že by ji mohl jakýmkoliv způsobem zabránit. Styky mezi Československem a Západem byly minimální a účinné sankce nebyly k dispozici. Zbývala tedy jen mobilizace světového veřejného mínění. Z této situace vyplývala také práce Rady ve prospěch politických vězňů. I když poslání Rady bylo a zůstává zaměřeno na náš hlavní politický cíl, osud tisíců jednotlivých občanů jí nebyl nikdy lhostejný anebo pouze politicky utilitární. Rada stoupatně informovala světovou veřejnost o politické perzekuci a o osudu politických vězňů v Československu, protestovala, apelovala o pomoc a intervenovala u západních vlád i mezinárodních organizací. S lítostí je třeba přiznat, že zatímco všechny tyto zákroky přispěly velkým podílem k upevnění západního postoje vůči komunismu a specificky vůči československému komunistickému režimu, udržovaly československou otázku v popředí

západního myšlení a získávaly podporu naší obecné věci, československým politickým vězňům jejich osud po dlouhou dobu neulehčily. Změna, ke které došlo v sedmdesátých letech, je obecně známa. Pokládám za hlavní zásluhu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a Závěrečného aktu z Helsinek, že otevřely dveře k aktivní mezinárodní intervenci proti politické perzekuci v komunisty ovládané části Evropy. Zásady Rady ve prospěch nové generace československých politických vězňů, jakkoliv je tato generace nesrovnatelně menší než generace osmačtyřicátníků, jsou vám známy.

Z. Slavík: Politici vězni v té době nedělali si velkých ilusí o síle a možnostech tehdejší RSC. Protože mezi námi byla řada lidí, kteří měli své zkušenosti z druhého zahraničního odboje a londýnského exilu. Určitým zklamáním politických vězňů po příchodu do exilu v pozdních letech šedesátých bylo poznání, že řada exulantů, i exilových pracovníků, pokládá politické vězně za pouhé oběti komunistického režimu.

Trochu to bolelo, protože mnozí doma šli do předem ztraceného aktivního odporu proti režimu hlavně také proto, aby tento aktivní odpor národa stal se oprávněnou legitimací exilovým představitelům zastupovat zde skutečnou vůli bojujícího domova. Bez této odbojové aktivity domova, ztratili by exilové představitelé raison d'être svého poslání. Jaký je Tvůj názor, bratře předsedo?

dr. Povolný: Nebylo by pravda nepřiznat, že v pětatřicetileté historii Rady nedošlo k vývoji v jejím postoji k zahraniční akci a v jejím vztahu k domovu. Počáteční fáze byla hluboce ovlivněna neprodyšnou situací v Československu a radikálním postojem Západu vůči komunismu. Z toho plynulo spoléhání na zahraniční akci, aniž by ovšem byl podceňován význam odporu a obětí na domácí frontě. Dnes jsme si všichni vědomi toho, že hlavní

zápas o československou nezávislost, svobodu a demokracii, ne-li o sumu existenci Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusů jako svěžitých kulturních jednotek, se odehrává doma. Já jsem osobně politické vězně nikdy neviděl jako pouhé oběti komunistického režimu, nýbrž jako spolumojovníky na jiném - a důležitějším - bojišti za naši společnou věc. Tragický prvek tohoto postoje leží v tom, že jen oni se vystavili ze svobodné vůle nebezpečím, jímž jsme my nemuseli čelit, a že za svůj odpor zaplatili nám nepředstavitelnou cenu. Avšak bez naše zahraniční akce byla jalová. Jen domov ji svým postojem legitimizuje jako akci politickou.

Z. Slavík: Nakonec ještě jedna otázka. Asi dnes neaktuálnější. V poslední době v některém exilovém a krajanském tisku jsme svědky kritiky a útoků na RSC, že hodlá otevřít dveře do Rady bývalým, nebo ještě stávajícím příslušníkům komunistické strany, toho času v exilu. Jaká je skutečná pravda?

dr. Povolný: Naneštěstí československá politika se nevyznačuje nadměrnou kulturností. Exil tento defekt jen zveličuje. Rada byla od počátku terčem nikoliv pouhé kritiky, která je samozřejmě a vítaná, nýbrž nedůstojným útokům všelijakého a proměnlivého druhu. Jejich nejnovější odrůdou jsou útoky, o nichž se zmiňujeme. V Radě nikdy nebyli a nejsou žádní komunisté. Toto jsou směrnice pro posuzování kandidatury nových členů zastupitelstva Rady:

Členy nemohou být osoby podporující přímo nebo nepřímo komunistické nebo fašistické hnutí; osoby ve službách komunistických vlád; osoby udržující přátelské svazky s kterokoliv komunistickou vládou nebo jejími úřady; a osoby, které jsou členy organizací, jež podle názoru Výkonného výboru jsou zaměřeny proti úkolům a cílům Rady. Při posuzování návrhů na nové členy (1) každý případ budiž posuzován individuálně, nepředpojatě a s přihlédnutím k veškerým okolnostem; (2) u kandidátů buď též brány v úvahu (a) jejich stranicko-politická příslušnost a činnost (pokud byla jaká) v Československu; (b) činnost v období 1966-1969; (c) aktivní oposice vůči režimu, perzekuce a podobně; (d) kdy přišli do exilu a jak; (e) činnost v exilu (aktivní účast na akcích pro osvobození Československa a pro obnovení svobodné, nezávislé a demokratické Československé republiky); činnost novinářská, práce v exilových nebo krajanských organizacích, a jiné; (3) u všech kandidátů předloží nominační komise výsledek svého šetření, respektive odůvodnění, proč pokládá kandidáta za vhodného a kvalifikovaného pro přijetí ve formě podrobnější, než tomu bylo až do přijetí těchto směrnic.

Tyto směrnice byly přijaty zastupitelstvem Rady na jeho zasedání v New Yorku 12. listopadu 1983. Pouze jeden člen se zdržel hlasování. Jsem přesvědčen, že jsou to směrnice lidsky spravedlivé a politicky správné. A že dávají jasnou odpověď všem, kdo berou v potaz demokratickou integritu Rady.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

Můžete
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obsluhu český
i anglicky

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2654

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ —
kompletní služby — MNOHOLETÁ ZKUŠENOST —
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA — POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁCENÍM LETENKY

Zatřídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2241

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

RESOLUCE

(pokračování)

10) Příštím rokem dovrší čestí Otcové z opatství sv. Prokopa v Lisle, Ill., 100 let blahodárného působení v Americe. NSČK vzpomíná vděčně a vysoce hodnotí rozsáhlou pastorační a misijní činnost českých benediktinů hlavně v chicagské oblasti mezi českými přistěhovalci i v česko-katolických farnostech, kterou ovšem brzy rozšířili i v jiných státech Unie, v nichž se naši zdejší pionýři usadili. Dlouhou a hlubokou brázu také vyorali na poli školní výchovy a vyššího vzdělání. Žeň této činnosti byla věru početněná. Připomínáme si, jaký zástup předobřích, obětavých a národně uvědomělých kněží českých a slovenských vychovávali krajanské Americe. Pro americké Slovaky založili i klášter zde u nás v Clevelandu, a pro Podkarpatské Rusy řeckokatolický klášter v Pittsburgu. Se životem a historií české Ameriky zůstává nerozlučně spjat tiskový apoštolát českých benediktinů od 90. let minulého století až do února r. 1975, kdy svou tiskárnu v bývalé chicagské České Plzni při kostele sv. Prokopa na

Allport ulici zavřeli. Jejich listy: Přítel Dítěk, Katolik, Národ, Hospodářské listy a Vůdce po tři generace posilovaly viru a pomáhaly udržet český jazyk i dědictví otců mezi našim českoamerickým lidem, a od r. 1950 i mezi věřícími exulanty.

NSČK vyzývá všechny své členy a všechny české katolíky v Americe, aby se zapojili do příprav oslav, aby se hojně na nich podíleli a nadále podporovali záslužné dílo Otců benediktinů u sv. Prokopa v Lisle. S upřímnou vděčností totiž vzpomínáme, že Otec Václav C. Michalíčka a ctihr. bratři Petr Pavlíňák, Rafael Kozel a oblát Jiří Popovič - všichni členové svatopetrského kláštera - obětavě a vydatně pomáhali v zimě a na jaře r. 1976 při stěhování starých sazecích strojů do chicagského „Velehradu“, kde Otec Vojtěch pokračuje v jejich tiskovém apoštolátu vydáváním našeho, v příštím roce už „desetiletého“ Hlasu národa.

11) Vzdáváme hold vděčnému uznání zakladatelům, všem bývalým představitelům a pracovníkům NSČK od jeho vzniku v únoru r. 1917, kteří pro Svaz v uplynulých 67 letech vytrvale a obětavě pracovali a jej úspěšně vedli. Jejich vznešený příklad, obětavost i nadšení pro udržení Svazu a zachování „dědictví otců“ v USA, nás zavazuje a vybízí k další činnosti a v jejich duchu i šlépějích.

12) XXII. konvence NSČK vyslovuje vřelý díky Njč. Oci biskupovi Janu L. Morkovskému, ve chvílích kdy se připravuje k odehodu na odpočinek, za jeho mnohaletou činnost ve prospěch NSČK, v níž navázal na práci svého staršího, dnes nemocného, bratra Msgr.

Aloise:

Svaz mu děkuje za zásluhy o zavedení Dne Cyrilometodějského dědictví slovanských národů v Texasu - za jeho rozhodné zásluhy a úsilí o zbudování české národní kaple ve Washingtonu a stále živý zájem o osud věřících ve vlasti jeho předků, který stále svým praktickým úsilím a prací připomíná věřícím a biskupům americké církve.

13) Delegáti XXII. konvence NSČK v Clevelandu považují za svou radostnou povinnost vyjádřit jménem členů Svazu a celé naší věřící národně uvědomělé veřejnosti hlubokou vděčností a upřímný obdiv houževnaté pracovitosti Msgr. prof. dr. Ludvíku Němcovi za dosažení - zdánlivě nemožného cíle - za nenahraditelné pomoci galvestonsko-houstonského biskupa Jana L. Morkovského, - totiž za dokončení stavby a posvěcení kaple Matky Boží Svatohostýnské ke cti našeho rodáka z Prachatic - I. mužského US světce - sv. Jana Nepomuckého Neumanna v Národní svatyni Neposkvrněného Početí ve Washingtonu D.C.

14) NSČK vyzývá své členstvo i členy bývalých českých farností, aby hleděli zachránit a udržet rozsáhlý počet českoamerických památek, písemných záznamů, dokumentů i fotografií - ať už se týkají kostelů a farností, či českých katolických spolků.

Aby tyto památky byly umístěny tam, kde by byly uchovány před zkázou - ale také zůstaly snadno přístupnými studentům a všem těm, kteří se zajímají o náš bývalý česko-americký život.

(dokončení v příštím čísle)

Zprávy ČSNRA z Washingtonu

V rámci činnosti pracovní skupiny American East European Conference (AEEEC), jejíž je ČSNRA členem, se uskutečnila schůzka s Mr. Donaldem Bandlerem, Political Of-

ficer, Office of European Security and Political Affairs, Department of State a velvyslancem John D. Scanlanem, který byl jmenován vedoucím americké delegace na přípravná jednání v Budapešti konference expertů na t.zv. „Kulturní Forum“, která budou zahájena

21. listopadu t.r. Vlastní „Kulturní forum“ bude zahájeno 15. října 1985, v rámci Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Byly prodiskutovány některé aspekty této konference, na níž bude jednáno o kulturní svobodě, kulturní výměně a spolupráci, o svobodě pub-

likovat a pod. Dále byly s Mr. Bandlerem probírány některé otázky související s nadehžející konferencí expertů ve věci lidských práv, která se bude konat v Ottawě v květnu 1985. Přípravná jednání budou zahájena v dubnu 1985.

Ve spolupráci s George Washington University ve Washingtoně, organizuje AEEEC symposium na téma „Problems of International Broadcasting“, která se bude konat 20. října 1984. V panelových diskusích promluví: Dr. John Lenczowski, Special Assistant to the President, National Security Council v Bílém domě; Mr. Anthony Salvia, Special Assistant to the Undersecretary of State, a člen Inter-Governmental Group for International Communications; Mr. Lorend Szalai, expert na mezinárodní vysílání; Dr. George Urban, ředitel Radio

Free Europe; Mr. Kenneth Tomlinson, bývalý ředitel Hlasu Ameriky; Mr. Gene Pell, výkonný ředitel Hlasu Ameriky a další. Řečníkem při slavnostním obědě bude Mr. Frank Shakespeare, předseda, Board for International Broadcasting, Organizace, sdružené v AEEEC, připravují pro panelovou diskusi zvláštní podání

-ata-

Pozn. red.: Tuto zprávu jsme v H.N. již přinesli, avšak na výlovnou žádost autorky ji otiskujeme znovu. Důvod je ten, že jsme v českém překladu anglických titulů funkcionářů State Departmentu a zmíněných mezinárodních organizací jako je „Board for International Broadcasting“ a pod. správně nevystihli význam těch funkcí a institucí. To je docela možné, protože v češtině pro ně asi nemáme vhodný výraz.

Redakce

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PODĚKOVÁNÍ

Všem svým přátelům a známým v hlubokém zármutku oznamujeme, že na Boží zavolání odešla na věčnost naše drahá maminka, babička a tchýně, paní

KRISTINA MOJSIJÁCHOVÁ

vdova po † Ondřeji Mojsijáchovi,
řediteli kůru pravosl. kostela sv. Petra a Pavla v Chicagu,
bytem 4226, Elm Ave. Lyons, Ill.

Narodila se 22. října r. 1907 v jihočeské Bechyni nad Lužnicí a do USA přišla s celou rodinou v r. 1951 za svobodou.

Zemřela po krátké srdeční nemoci, zcela nenadále, v sobotu večer 6. října 1984 v berwynské nemocnici Mac Neal.

V Chicagu byla býv. místopředsdkyní obchodní komory realitních kanceláří na 26. ulici (Little Village), členkou pěveckého sboru ČSA-Lyra a Klubu „Domov“ z NSČK.

Rozloučili jsem se s ní v úterý v 7:30 hod. večer v obřadní síni Mařikova pohřebního ústavu v Berwynu - (6507 W. Cermak Road), a ve středu v 9:30 hod. dopoledne po zádušních bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru (2414 S. 61st Ave.) jsme ji doprovodili na hřbitov „Mount Hope“, 115 a Fairfield (mezi Western a Kedzie) v Chicagu, kde jsme ji uložili do rodinného hrobu k věčnému spánku.

Ze srdce děkujeme všem, kdo se s naší maminkou přišli do pohřebního ústavu rozloučit, našemu misionáři Otci Vojtěchu Vítovi O.S.B. děkujeme za důstojné vykonání všech obřadů, Dámskému pěveckému sboru ČSA za zpěv na rozloučenou, panu sbormistrovi a regenschorimu Josefu Ivičkovovi za varhanní doprovod a zpěv v kostele; děkujeme nosičům rakve a Mařikovu pohřebnímu ústavu za prokázané služby.

Upřímně děkujeme všem, kdo se zúčastnili jejího pohřbu a kdo si na ni s námi vzpomenu v tiché modlitbě.

NINA a ALEXANDRA, dcery s rodinami:
ELISABETH, BARBARA a KRISTÝNKA, vnučky.

PROJEV UPŘÍMNÉ SOUSTRASTI

Členové Klubu „Domov“ z NSČK vyslovují oběma dcerám naší zesnulé členky, paní

Kristiny MOJSIJÁCHOVÉ
Z LYONS, ILL.

Nině Jahnové a Xeně Lálové upřímnou účast na jejich zármutku při nahlédnutí na věčnost jejich drahé maminky, která nám v našem Klubu vždy vytvářela, účinně a štědrě pomáhala, jakmile běžel o podporu národní věci a společného zájmu. Nadále nám zůstane všem ve vděčných vzpomínkách.

Přijměte naši hlubokou soustrast, vyjádřenou našim staročeským smutečním pozdravem „Potěš Vás milovaný Bůh“.

Klub „DOMOV“

T.B. Hlubuček:

„Vzpomínka na vzácnou osadnici Českého Domova“

Během těch desíti let mého „hospodaření“ v Českém Domově pro sestřičné krajany na North Pulaski Road v Chicagu se vystřídala dlouhá řada českých, moravských a slovenských lidí a snad o každém z nich by se dal napsat zajímavý článek o pozadí jejich života, úspěchů i nezdárů. Prominentní osadnici se však stala dr. Alice Masaryková, dcera prvního prezidenta Československé republiky, Tomáše G. Masaryka.

Do Chicaga přesídlila z Floridy a sbor ředitelů Domova jednohlasně ji nabídl ubytování s veškerým ošetřením. Umístění sprostředkoval dr. Ján Papánek, dlouholetý člen

Společnosti národů, žijící se svojí chotí Betkou v Novém Yorku. Jen málo lidí je známo, že dr. Alice byla osleplá, a protože nemohla čísti pravidelnou četbu měla ji k dispozici v rekordovém materiálu. S osazenstvem Domova se správně velmi rychle a každý ji měl rád. Pro mne to byly nezapomenutelné okamžiky procházek v rozlehlém parku se záhony květin a stinnými stromy. Na lavičce jsme rozmýšleli nejen o událostech v Americe, ale hlavně v její rodné zemi, kam její srdce tihlo. Nikdy ani na okamžik nepřestala věřit, že se československý národ dožije znovu svobody a pozvedne svoji hlavu k rodné samostatnosti národů. Když zemřela, jedna osada na Floridě doufala, že tam bude pochována. Osada se jmenuje „Masaryktown“, ale bylo

rozhodnuto umístiti její urnu s popelem v krásném Masarykově pamětním mausoleu na českém národním hřbitově v Chicagu s výrazným oznamováním, že jakmile se její rodná země dožije osvobození, urna bude přemístěna do Masarykovy rodné hrobky v Lánech nedaleko Prahy. — Během svého pobytu v Domově přijela ji navštívit jediná sestra Olga Raviolová, žijící tehdy ve Švýcarech. Alice byla velmi skromná, nikdy nepožadovala něco, co by druzí osadníci neměli a snad největší odměnu správce Domova dala, když správce řekl: „Dobře to tu děláte, jsem na vaši práci hrdá.“

Nedá mi, abych se nezmínil ještě o jednom osadníku, který společně se svou manželkou přesídlil do Chicaga z Floridy. Jmenoval se Václav Malec. Tisícům čtenářů tehdejší denní „Svornosti“ byl znám jako „Malé cé“, protože pod tímto pseudonymem psal žertovné články ze života krajanů na Floridě. Také miloval hru na své „housličky“, kterými provázel rozmanité programy v Domově během roku pořádané. Se svojí manželkou nezhálekli; věnovali možná tisíce hodin práci na zahradě, kde pečovali o záhony květin a zeleniny. Měli rádi přírodu, byli uvyklí práci už z rodné vlasti a zahálku by považovali za hřích. A nebyli jediní! Mohl bych přidati paní Emilii Strakovou, Josefa Kadlece a další. Český Domov učinil svým domovem a měli radost z jeho rozkvětu. Nebylo sporu o tom, že mezi americkými ošetrovatelkami byla na nejvyšší úrovni. Během jedné mé návštěvy Československa nechal jsem se provést Masarykovými Domovy vysoko nad Prahou a v duchu jsem jen porovnával.

Msgr. Jaroslav Kubovec
(záp. Německo)

VÝZVA k členům ČS. ORLA V EXILU

Vážené sestry a milí bratři!

Dne 21. října 1984 se koná Druhá národní pout' k Panně Marii v exilu do Lisle. Taláž pout' je už plánovaná i na příští rok na 6. října 1985 rovněž do Lisle.

Náš lid vždy rád putoval na tolik poutních míst, rozstětých po celé vlasti. Je radostnou skutečností, že se ani komunistům nepodařilo tolík šikováním potlačit tuto lásku lidu k místům, kde poutník nachází útěchu, posilu i vyslyšení, kam chodí i z vděčnosti poděkovat za obdržanou milost a pomoc.

Pouti jsou také příležitosti, kde národ může i vládnoucí třídě ukázat, že zůstal ve své věrně věrný Bohu, Církvi i své rodné zemi; jsou výrazem této věrnosti i k tisícileté křesťanské národní tradici.

Vážené sestry a milí bratři! Orlové byli vždy v dobrých i těžkých dobách v prvních řadách věrných dcí a synů Církve a národa; byli, věrnými poutníky, putovali s lidem, prosili za sebe i za druhé. Se spravedlivou hrdostí stáli stráž na těchto místech...

Proto vás dnes prosíme, abyste svou účastí na těchto poutích se nejen přihlásili hrdě k této tradici a k našemu orelskému kroji, ale se i posílili a povzbudili navzájem a dali i dobrý příklad druhým. Každé naše setkání, každá naše pout', kde se modlíme, kde zpíváme, kde se radujeme, nebo truchlíme, jsou výrazem naší nezlomné vůle přežít a překonat těžké doby. Jsou i důkazem, že ani v nových domovech našeho exilu nezapomínáme na utrpení a úzkosti domova.

I toto by mělo být pobídkou k účasti na Druhé národní pouti v Lisle.

Msgr. Jaroslav Kubovec
(záp. Německo)

Zemská skupina Cyrilometodějské ligy v Kanadě

Pozvání na Druhou národní pout' K PANNĚ MARIÍ V EXILU Lisle, Illinois, USA

V neděli 21. října 1984, pod protektorstvím J.M. nejdp. Valentina SKLUZÁČKA, O.S.B., opata svatopetrovského. Program: 12:30 hod. odpol. MŠE SVATÁ PRO POUTNÍKY v hlavním opatském chrámu Páně. Hlavní

celebrant J.E. nejdp. Jan L. MORŮVSKÝ, biskup z Houstonu, Texas, který bude mít též homilii. Koncelebranty budou další přítomní členové vysoké církevní hierarchie a krajanští kněží.

Možnost sv. zpovědi česky před mši sv. a během pouti.

2:00 hod. odpol. II. SYMPOSIUM NÁRODNÍ OBRODY v klášterním kapitulním sále, pořádané členy Stálé konference křesťanských veřejných pracovníků čs. exilu. Referáty.

1. Pozdravný a programový přepis J.E. nejdp. Jaroslava ŠKARVADY, biskupa českých exulantů.

2. Kněžská a řeholní povolání. —

Nejdp. msgr. Dr. Karel VRANA, rektor Nepomucena v Římě.

3. Bl. Anežka Česká. - Dr. Jiří V. ŘÍMEK, Ottawa, Ont., Kanada.

4. Národní obroda a solidarita ve svobodném světě s trpícími. - Václav J. VOSTRÉZ, předseda CML.

4:00 hod. odpol. Pobožnosti před sochou Panny Marie v Exilu v klášterní zahradě: Sv. RŮŽENEC A LITANIE. - Dp. Josef ŠACH, duchovní rádce CML.

Zakončení pouti EUCHARISTICKÝM POŽEHNÁNÍM.

Prosíme krajské kněze, kteří budou moci koncelebrovat

při slavné poutní mši sv., aby to oznámili na adresu do Lisle: Rev. Odilo Crkva, O.S.B., St. Procopius Abbey, 5601 College Road, Lisle, Illinois 60532, USA.

Tímto oznámením srdečně zveme k spoluúčasti na II. Národní pouti všechny krajské farnosti a spolky krajské i exulantské v USA a v Kanadě. Poutní program jsme soustředili jen do pěti odpoledních hodin, abychom umožnili jednodenní autobusové zájezdy poutníků. Také se neztváří čas účasti na formálním obědě a vzdálení účastníci si přinesou jídlo s sebou. Začnete tedy s organizováním autobusových výprav. V Ontario se přihlaste

u: Mr. Zdeněk Zimmer, 877 Upper Gage, Apt. 908, Hamilton, Ont., L8V 4K8 (☎ (416)-383-5241) nebo Rev. Josef Šach, 464 Plains Rd. W., Burlington, Ont., L7T 1H2 (☎ (416)-532-1932). Cena zpátečního lístku je celkem \$58.-

Další III. Národní pout' k Panně Marii v Exilu se bude konat v Lisle, Ill. dne 6. října 1985 a otec biskup Jaroslav Škarvada již na ni přislíbil osobní účast. Nyní prosíme krajany z celého světa, aby se 21. října 1984 s námi spojili v modlitbě.

S pozdravy za CML: V. J. Vostřez, předseda; P. J. Šach, duchovní rádce; Miroslav Novotný, jednatel.

Hynek Král

MODLITBA

Ohněm
mne zkoušíš
Pane
Peníz
světem odřem
v čelisti ohnivě vkládáš
A písmo ohnivě
se nechte lehce
A přec ten žár
který mne stravuje
je z vůle Tvé
a dobrý
když se jím
trýznivě
k milosti Tvé
dnem i nocí propalují

U paty
čistého Tvého ohně
hořím já
plamen blikavý
s přílivem temnot
den
noc
den
zápasící —
Jak však zná sládnout
tryzeň seslaná
když v muce nejvyšší
vytryskne hlas Tvůj
z hořícího keře
a nehojného
zve mne k sobě blíž!
Ve výhni toho hlasu
v brnění stříbrné a zlaté
mé pochyby mé trýzně
překováváš

a ani patu
nezanecháš holou
pro oštěp
slinou hadí
ostřevy —

Ohněm
mne zkoušíš
Pane
A kolem mne
vlny marnosti se denně přelévají
tam a sem
tam a sem —
Neopouštěj mne
Nevydávej mne na pospas
hlubinám
co stěblo bezklase —
Ale až seznáš
— Ty jediný znáš den —
že zrno k sklizni
dobře dozrálo
pak zavolej —

A já
plamenem posledním
vylehnu z temnot
nastavím Ti čelo
a s jasným ohněm Tvým
provádím
v jediné splynou —
Nebot'
i byt' co plamen
šedko je
kotvit
v Tvém přístavu
o Věčný!

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Air Base Supported

It was an ingenious move by the Tasmanian Premier, Mr. Gray, to propose relocation of American air base from New Zealand to Hobart.

It would have a tremendous benefit on the Tasmanian economy and it could co-ordinate its activities alongside the Antarctic Administration at Kingston.

The ridiculous objections from Labor politicians and from some Ministers of the Federal Government came as no surprise from people who like so much to dictate and wallow in political grand-standing.

Mr. Gray's initiative may not achieve its objectives, but at least Americans have been informed that their presence in Tasmania would be welcomed by a democratically elected government and the majority of Tasmanian people.

Out of all the deceitful crys and criticisms against the Tasmanian Premier's invitation to the Americans to establish an air base in Hobart, two protests stand out as brainless hypocrisy.

These were from the former Premier, Mr. Lowe, and the so-called People for Nuclear Disarmament.

People have not yet forgotten that Mr. Lowe who publicly criticised Premier Gray, was him-self ready to bring here the floating dock from the Soviet Union, and so to establish a Russian power base in Tasmania.

Only a strong public outcry against such treachery and prompt action from the former Prime Minister, Mr. Fraser saved our State from Soviet infiltration.

As expected, there also came noisy opposition from the professional knockers who, years ago, by their silly protests deprived Tasmania of economic benefits of an Omega naval base.

These agitators with old fashioned outlooks ought to learn more about the explosions of atomic and hydrogen bombs before they make a nuisance of themselves and pester the community with their obsolete tales.

They foolishly claim, that by having an American establishment here Tasmania would become a target in a nuclear war.

So what?

If there will be such cataclysm the whole world will go in the blast, including the deranged protesters.

Harry Nermut

Prosíme, oznámte nám včas změnu své adresy

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadette

(Pokračování z min. čísla)

Potom posune k otci židli: "Tak mi konečně vypravuj, tatínku, jak se vám vede?"

"Nemohu naříkat, dítě. Obchody jdou. Váš, že jsem byl vždycky dobrý mlynář, to jen ta suchá léta mě tehdy přivedla na mizinu, a nebyl jsem sám. Ale teď nemůžeme s prací ani stačit. Od posledního podzimku je v Lurdech patnáct hotelů. Mimo to postavil Lacadé obrovskou městskou nemocnici s několika stovkami postelí. Říká se jí nemocnice Sedmibolestná. Část dodávek má horní mlýn Lapaca. Tvoji bratři, Jan Maria i Justin, se tuží jen což jako mlynářští tovaryši. Neponechávám jim pokdy na hlouposti. Dávají tě také pěkně pozdravovat. Marie má děti, jednoho chlapce a dvě děvčátka. Zítřka k tobě přijde ještě s několika známými z Lurd. Na knížce mám také pár grošů, aby po mně něco zbylo dětem i vnukům, až tu nebudu."

Bernadetta poslouchá pozorně, tak pozorně, jako by nedoslyšela.

"To mám radost, tatínku, že se vám všem tak dobře vede!"

Františku Soubirousovi se znenadání zarosí oči:

"A já se zas, děvče, tolik trápím, když si za noci často vzpomenu, že jsme tě v 'žaláři' nemohli lépe chovat. A teď, kdy bychom si tě mohli opatřit jako v bavlnce..."

"Cožpak jsem to tenkrát cítila?" usměje se Bernadetta. "A teď... teď mi pranic nechybí!"

"Opravdu ne, děťátko?" táže se Soubirous hlubokým hlasem. "Jsi bleďá jako stín..."

"To dělá čepec, tatínku. Jsem docela zdráva. Jakživ mi nebylo tak dobře. Ani astma mě už netrápí."

A jako by chtěla změnit předmět hovoru, zeptá se skoro mimochodem: "Kdy vlastně přijel tvůj vlak, tatínku?"

"Před hodinou... Ostatní přijedou až zítřka."

"Ach, to máš jistě hlad a žízeň," ulekne se Bernadetta. A niž se dá zadržet, vyskočí a vyběhne ze dveří. Má tolik odvahy, že zaklepe na dveře představené.

"Matko představená," vychrlí chvatně svou prosbu, nemohouc po prudkém běhu popadnout dechu. "Můj otec přišel rovnou z nádraží. Od rána neměl v ústech. Smím—"

Zajisté, milá dcero. Požádejte sestru asistentku, aby mu připravila jídlo."

Bernadetta sama nese otci táč a prostírá stoleček ve své pracovně. Tváře jí jen hoří, jak šťastnou ji činí tato služba ženy, věčná služba její matky, kterou smí prokázat jen jedinkrát. Okouzlenýma očima se dívá, jak otec, který je zároveň hladový a rozpačitý, že má jíst uprostřed mešních rouch a svatých obrazů, zvolna jí. Nakonec mu nalije Bernadetta sklenku likéru. Soubirous mávne odmítavě rukou. "Pij poslední čas už jen tu a tam trochu vína, pálenku ne, ta těžké práci neprospívá."

Bernadetta se dá do smíchu. "Ale, tatínku, dnes už přece nebudeš nic dělat."

"Myslíš?" zeptá se nerozhodně mlynář. "Cesta sem byla hezky dlouhá."

"Sama ti připíji, podívej!" povzbuzuje ho Bernadetta. "Já se ani trochu neostýchám." A vyprázdni sklenku, aniž hne brvou.

"Nu, to je něco jiného!" myslí si Soubirous. Již se cítí jako doma uprostřed posvátného okolí, kterému vládne jeho dcera.

Otec s dcerou nemají už vlastně, o čem by mluvili. Bernadetta rozsvítí několik svíček. Tmavý obraz svaté Rodiny zaskví se v barvách, kterých sám nemá. Mladá řeholnice sedí přímo pod obrazem. Svatý Josef, patron klidné smrti vystupuje vážně z temného pozadí. Panna Maria se usmívá nad děťátkem. Františka Soubirouse mimoděk napadne: Není to v jistém smyslu rodina i mé dcerušky?

Na růžovou otázku četnického důstojníka d'Angly ovšem dávno zapomněl.

Kapitola čtyřicátá druhá

MNOHO NÁVŠTĚV NAJEDNOU

Návštěva, která zavítá pšístí den do kláštera, tvoří i přes své pestré složení pravé poselstvo města Lurd k nejslavnější rodáčce. Purkmistr Lacadé vyslal tajemníka Courregese, děkan Peyramale pak aběho Pomiana, aby se na vlastní oči přesvědčili, jak se sestře Marii Bernardě vede. Svět totiž už o Bernardettě nic neví.

Noviny už nepíší o zázračném děvčátku od jeskyně, a dokonce i zpráva o přestálé smrtelné nemoci pronikla do světa opožděně a neurčitě.

Abé Pomlan je vůdcem společnosti, která má za sebou dalekou a zdoluhavou cestu. Kromě starostova vyslance připojili se k němu: Bernadettin otec, její sestra, žena malého rolníka ze St. Pé de Bigorre, teta Bernarda Caeterotová, britký orakl rodiny lety nikterak neotupivší, teta Lucilla, a kromě těchto přibuzných ještě dva cizí lidé druhu zcela protilehlého, uzdravený invalida Bourlette a majitelka největšího módního atelieru v Lurdech, Antonie Peyretová. I tyto dvě osobnosti se vydaly na cestu na přání jiných, kteří chtějí slyšet od nich, jak se Marii Bernardě vede: švadlena na rozkaz vdovy Milletové a Bourlette na přání mlynáře Antonina Nicolaua.

Pani Milletová, žena už tuze stará a postonávající, má pověrečný strach před železnici, proto se ani přes svou velikou touhu po Bernadettě nechtěla odhodlat k této namáhavé cestě a poslala raději za sebe starou osvědčenou poselkyni. Antonín se sám také neodhodlal, arci! ze zcela odlišných důvodů a vyslal místo sebe posla méně osvědčeného. Společnost cestou musila vícekrát přestupovat. Při tom si obhlédla všechna proslulá místa, ležící na trati. Jenom otec Soubirous spěchal z poslední zastávky netrpělivě za dcerou.

Bernadetta nezamhouří oka po celou noc. Shledání s otcem rozrušilo silně její nervy. Její fantasie, s tolikerou námahou ukročená a svedená do jiných kolejí, se znovu rozvířila. Obrazy minulosti na ni dotírají. Z ohlášené návštěvy má však spíše strach než radost.

Matka Josefina Imbertová a matka Terezie Vanzousová si nedají vzít, aby lurdské deputaci nedělaly honéry. Na rozkaz představené se hostům podá občerstvení. Bernadetta je hodně zaražena přítomností obou představených i tím, jak přijaly její hosty. Společnost sedí upjaté ve větším z obou přijímacích pokojů, v posmourné místnosti s rudými plyšovými křesly, s neohrabanou pohovkou, s železnými kamny, která většinou kouří, s šedivým křížem a s modrým obrazem Madony na stěně. Uvítání odbude se tak formálně, jako by se hosté s Bernadettou po nejprv seznamovali. Abé Pomlan, kterého, jak se zdá, opouští jeho známý humor, zahazuje odměřenými slovy chorovod:

"Ctihodná sestro: mám vám vyříditi srdečné pozdravy od našeho pana děkana. Farář Peyramalovi se daří dobře, navzdory tomu, že je přímo zavalen prací. Zajisté si dovedete pomyslit, jak jeho práce vzrostla od té doby, co jste nás opustila. V některé dny přibudou k nám nejen tisíce poutníků, nýbrž celé vlaky a těžce nemocní z celého světa. Pan děkan kolikrát ani neví, kde mu hlava stojí. Bude mít radost, vzkáže-li mu pár slov. Co smím vašemu starému faráři vyříditi, sestro Bernardo?"

"Pane abé," oduší Bernadetta po malé přestávce velmi tiše, "jsem panu děkanu Peyramalovi vděčna za to, že se na mě pamatuje."

Matka představená s potěšením přikývne k Bernadettině odpovědi. Líbí se jí ta bezúhonná forma. Na naivní upřímnost Bernadettiných slov ani nepomyslí.

Potom je řada na Courregesovi, aby vyřídil pozdravy purkmistrovy:

"Nemáte zdání, jak jsme na vás hrdi, ctihodná sestro. Obec zakoupila od Andréa Sajoua Cachot. Budeme dům udržovat tak, jak byl..."

"Měl by se zbořit," namítne Bernadetta ustrašeně a skoro přikře. "Dvůr je tak špinavý!"

"To nejde, ctihodná sestro," usměje se úředník shovívavě. "Je to historicky cenný dům. Jednou tam bude viset pamětní deska..."

Bernadetta pohlédne plaše na matku Terezi. Dobrý Bože, co si o ní pomyslí! A já za to přece nemohu! Aby dala rozmluvě jiný směr, otáže se:

"A jak se vede vaší milé dceři Anettě, pane?"

"Anetta se vdala, jako většina vašich vrstevnic, ctihodná sestro — až na slečnu Kateřinu Mengotovou, o které není slyšet mnoho dobrého."

Zatím co rozhovor v slabém oživení přeskakuje mezi podobnými jalovostmi, sbírá nejskromnější z návštěvníků, Ludvik Bourlette, odvalu, aby konečně vyřídil i on pozdrav svého patrona. I praví: "Mlynář Antonínovi se vede dobře. Je zdrav. Žije stále s matkou, která je dosud statná, a nosí, jako jeden z nejvárnějších mužů z Lurd, v čele procesí korouhev. Však mu to, jako nejstaršímu mužskému svědku massabielských zjevení, přisluzí."

Bernadetta se k těžkopádným slovům strýce Bourlette jen letmo usměje, aniž pozdrav Antonínův opětuje. Ale Antonínův neohrabaný vyslanec by rád tlumočil něco z pocitů svého pána, proto začne dílem francouzsky, dílem v nářečí velebit malou Bernadettu z ulice Malých Příkopů, která to v životě přivedla tak daleko.

Pokračování přístě

Journey to Mount Athos Orthodoxy's holy peninsula of monasteries in Northern Greece

By Robert Plocheck
Herald assistant editor

MOUNT ATHOS, GREECE - In the days of the Acts of the Apostles, a ship bearing the Blessed Mother through the Aegean Sea was blown off course, forcing the vessel onto the peninsula of Mount Athos in northern Greece. She was so taken with the garden beauty that she stated it was to be a holy place for her and that no other women was ever to set foot on it.

So the legend goes. I find it a bit difficult to imagine the Mother of God so territorial.

Anyway, today Mount Athos is, indeed, a holy place of 20 autonomous monasteries and numerous smaller houses of monks. So sacred is Mount Athos to Orthodox Christians that as one Russian Orthodox priest put it, "a pilgrimage to the Holy Mountain was as important to Russians as going to the Holy Land".

Non-Orthodox men are now allowed to stay at most of the monasteries and pray with the monks, something I, along with a friend, did in July.

What I had read about the place in preparing for the trip had led me to expect old, Greek monks, mostly illiterate, coming from the remote villages of Greece - rustics who only grudgingly admit outsiders.

I did find old, Greek monks, but I also discovered young men in the monastic life who were friendly and welcoming. Two or three of them were Oxford-educated Americans and Englishmen. There are also French and Dutch men in the monastery of Simonos Petras where we stayed on two different days. In all, just over 1,000 monks inhabit Mount Athos, a number that has risen slightly in the last few years, ending years of decline.

Meeting some of the monks and learning about others occurred through a Father Alexander, an American of Russian and English descent and a priest of the Russian Orthodox Church in San Francisco, Calif., who was living at Simonos Petras for the summer. He approached us after evening prayers and stole a smoke or two standing next to the sign marked "no smoking". He was one of those who had studied at Oxford University. He has a doctorate in theology acquired in New York, and now teaches church history in Berkeley. ("Do you

wear a cassock and clerical hat back home?" "Yes," he said I observed that should turn some heads, what with the beard and all. "Oh, not in Berkeley," he said.)

Getting on Mount Athos requires some bureaucratic paperwork and a two-hour ferry boat ride from Ouranoupoli, the town beyond which women and children are not allowed. It is said that "in the old days" no boy without facial hair was allowed on Mount Athos, but we saw 10- and 11-year-old boys there. It appeared some were being taken by the older members of the family - fathers, brothers, uncles - in a kind of rite of passage for Greek youngsters.

The paperwork for reaching Mount Athos involves getting a form letter from the U.S. Embassy in Athens or the consulate in Thessaloniki addressed to the Greek Ministry of Foreign Affairs in Athens or the Ministry of Northern Greece in Thessaloniki. The letter simply states you are a U.S. citizen, your occupation, and contains a lot of flowery, diplomatic stroking about the good relations between the two nations' agencies.

The Greek agency then issues you a letter that gets you on the ferry at Ouranoupoli. You arrive on the Holy Mountain at the little port of Daphni where a bus is waiting to take you up the mountain to Karyse, the capital of the autonomous peninsula. There the passport and papers you surrendered on boarding the ferry back at Ouranoupoli mysteriously show up in the hands of a monk who asks you, "Orthodox or non-Orthodox?"

The non-Orthodox answer gets you another piece of paper entitling you to four days on Mount Athos.

Simonos Petras monastery sits on a rock high above the Aegean Sea, a virtual fortress against the outside world. Ironically, it is the home of a young, vital community that is quite open to visitors, including some Roman Catholic monks who have been permitted extended stays of several months.

Approaching it from Daphni by boat, it remains unseen, hidden by a jutting hill, until you are just below it. At that point it seems so high above the sea that the impending walk up seems surely to become a death march. Actually, the climb takes only about half an hour.

As we reached the low garden gate, monks looked up from their work, smiled, and pointed the way to the guestmaster. More inclines and stairs were all that we met, until the reception

room, furnished in 19th century style, welcomed the visitor with open book for signing in.

Thick Greek coffee and ouzo, a Greek liqueur, were served as our perspiration-soaked clothes dried on our backs in the cool breeze. (At no time are visitors to go around in shorts or shirtless the posted sign informs you. Showering is only permitted "while clothed". Yes. I didn't try that.)

Two young Greeks, about 18 years old, had been hovering around us. I suspected they figured us for Americans and had some command of English they wished to try out. I asked one if he spoke English, which he did. "What's happening here?" I asked. "What about rooms?" He, named Thonos, explained we were waiting for that and that rooms had not been assigned; that we were to continue waiting there.

Soon the Orthodox Greeks were shown to their rooms. All except Thonos, who was kept behind to translate for the monk that there was not enough room for the two parties of non-Orthodox, the two of us and three across the room.

The next monastery was an hour's walk away. Not a bad walk, since it was downhill.

However, luckily, the other party volunteered to go to another monastery.

The chapel of Simonos Petras is divided into three rooms, the first of which we stood in at the afternoon liturgy. But the monks were quick to get word to us that we were welcomed to go into the last room, the "inner sanctum", to be able to observe the liturgy up close.

It is said that in the Middle Ages a Vladimir of Russia sent emissaries to the religions of the world to pick a faith for people of Mother Russia - Rome or Constantinople or Mecca or Jerusalem. The emissaries were so taken by the beauty of the Eastern liturgy that Orthodoxy was adopted as the Russian religion.

The beauty was evident at the night Sunday vigils at Simonos Petras, which lasted five and a half hours. Father Alexander had suggested we go into the liturgy about 45 minutes after it began and stay for about two hours; a suggestion I took. But my traveling companion, Thomas Zientek, who is a Byzantine-rite Catholic monk, stayed for the full night service.

Monks of the Eastern rites stand for all prayers, theoretically. Actually, they stand in stalls with armrest at shoulder level, like crutches; and a tiny seat at near-standing level for

occasional respite from standing. Every time I went into the resting position the old wood of the stalls creaked and popped so loudly, I was embarrassed at the disturbance. But, the monks seemed to have a trick to it, because when they leaned back they managed it in silence. Must be something taught in second-year novitiate.

Magnificent chandeliers with just a few candles lighted the high-ceiled room as monks chanted in Greek, never letting silence enter the room, beginning the responses before the previous chant was finished. Added to the sound-and-light show was the sweet smell of incense, brought around to each person as a show of respect of each individual made in the image of God.

As all this was going on, all the candles were lighted on the chandeliers which were then sent swaying, one moving like a pendulum; another large, round one put into a circular motion.

Before I left the singing monks, some of the candles were extinguished, later to be lighted again I was told.

I went out to the balcony and observed Mount Athos rising into the darkness, the brilliant stars in the sky that blended into the Aegean Sea so well that land, sea, and sky seemed one, and I thought about the Creator. I remembered the question asked earlier by Dimitrios, one of the young Greeks, "Do you believe in God?"

The question had startled me. In that moment I realized how seldom in my life I had been asked that question. And I suddenly was aware of all my doubts. The question was finally answered by Dimitrios himself, "There must be a God".

The Russians have one monastery on the peninsula, called Pandeilemona. The green-domed complex was mainly built in the 19th century to house over 2,000 pilgrims and monks. Today only about 12 monks reside there, a ghost-town, frozen in time as if a neutron bomb, if it had existed then, had hit the monastery in 1917.

Portraits of the last czar,

Nicholas II, still hang in the corridors and old pictures of monks remain in broken glass cases on delapidated balconies. No one has even bothered to bring them into a library for safe keeping.

The dining hall is larger than most churches in the Galveston-Houston diocese and is painted with murals throughout. It still has tables and benches to serve over 1,000. In this refectory dined 12 monks and four guests the evening we were there. As I ate the soup and rice and drank a big glass of wine I wondered how many martyrs to communism - the vast numbers that Solzhenitsyn has told us about - how many were represented at those empty dining tables?

Gossip at Simonos Petras indicated that the Russian monks have no trouble getting out of the Soviet Union, they just have trouble getting back in. The Patriarch of Moscow decides who to send to Mount Athos and often they are the problem men from various monasteries. They looked unkempt and ragged, and do not make a point of greeting guests.

The guestmaster, a middle-aged monk, shared the balcony with us and a talkative group of Greek workers who took up the other end as we watched the stars come out. Greek workers are hired (and we were told very well paid) to spend weeks laboring at upkeep at the monasteries. However, they seemed to be losing the battle to time at the Russiko, another name for the impoverished Russian monastery no longer receiving czarist financial aid. The monasteries own property all over Greece, for example apartment houses in Thessaloniki that bring them revenue.

Our star-gazing continued until after the Greeks left. The guestmaster left and returned with a transistor radio which he used to pick up news of the outside world. I heard "Reagan" and "Venezuela" and "Iran" amid all the Greek words and I wondered if he was waiting for news of the fall of the Soviets.

Time has another meaning at a place such as Mount Athos (Continued on Page 16)

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

VOICE OF THE NATION

Sister Mary Irmengarde Jandura, O.S.B. died at Sacred Heart Priory, Lisle, Illinois, on October 2, 1984, at the age of 71

Sister Mary Irmengarde (Anna Jandura) was born on July 20, 1913 to Mr. and Mrs. John Jandura in Joliet, Illinois. She entered Sacred Heart Convent on July 26, 1928, professed her Perpetual Vows on August 15, 1934 and celebrated her Golden Jubilee on October 7, 1980.

Sister Mary Irmengarde had a long and fruitful teaching career - 52 years in all. She taught at St.

Journey to Mount Athos (Continued from Page 15)

where three different reckonings are used at various monasteries - the Greek time, time figured from sunrise, and time figured from sundown. One monastery even refuses to adopt the Gregorian calendar.

So many clocks set at different times pointed to the artificial and arbitrary numbering of time. I thought of this after we had returned to Simonos Petras for a second night's stay.

There at Simonos Petras, I sat like a bird perched up there on the rock that is the monastery while pigeons cooed under the boards of the rickety balcony.

I marveled at the beauty of Greece far below - calm, blue Aegean Sea, Mont Athos, green terraces, red roofs, and I recalled some of the best years of my life in this country while in the Navy over a decade ago. I thanked God for those years.

Not only had the last three days on this Holy Mountain been a stepping back into another decade but also into another century - before cars, motors and telephones. Of course some amenities are there, such as indoor plumbing (although crude), electricity, boats with motors.

The furnishings, the high ceilings, and the board floors are definitely 19th century.

I had felt peace here. Not that I had sought it prayer-fully. It just had developed. A realization of some anxiety missing.

Then the cravings for "the world" cropped up. I missed the Greek food in civilization - souvlaki, potatoes, tomatoes. Here it had been bean soup.

Reprinted from Texas Catholic Herald

Joseph and St. Michael the Archangel. Chicago: SS. Peter and Paul, Warren, Ohio, Queen of Peace, Wichita Falls, Texas, seventeen years at her home parish SS. Cyril and Methodius, Joliet and her last mission was St. Joan of Arc, Lisle, where she taught for fifteen years. After surgery in May, 1984, Sister came to the Priory. Up to the last two weeks she was able to help in the Occupational Therapy Department where she enjoyed the company of the Sisters.

As a staff member at St. Joan of Arc, Sister went out of her way to affirm the work of others, praising their accomplishments. She gave generously of her time and was always ready to volunteer for "extra" work. She liked to participate in almost any school or parish situation, even if it involved her valuable "free time". Educationally, Sister always kept abreast regarding new ideas and made every effort to implement them in her classroom. Her quiet persistence encouraged pupils to do their very best and those who needed tutoring knew they could always count on her to help them after school whenever it was necessary. The gratitude of parents and students was clearly shown this summer, when they made sure

that Sister received flowers and messages every day during the last months of her life.

Sister's special love was being sacristan, taking care of the sanctuary and beautifying the altars. Even during the last year of her life, when she wasn't feeling "up to par", Sister pleaded to continue this cherished task.

Sister Mary Irmengarde was a real example of dedication, both in her religious life and her teaching career. She managed, in her spirit of tranquility, to bring a spirit of peace to all concerned as she went out of her way to reach out to others. The Sisters at St. Joan of Arc, with whom she lived for 15 years, have all agreed that Sister continually inspired them by being cheerful during difficult situations, and by her example of prayerfulness.

Sister will be waged at a Vigil Service on Thursday, October 4, at 7:00 P.M. in Sacred Heart Priory Chapel. The Mass of Christian Burial will be offered on Friday at 4:30 P.M. with interment in St. Scholastica Cemetery on the convent grounds. Your prayers are requested for the repose of her soul.

BENEDICTINE SISTERS OF THE SACRED HEART 1910 Maple Avenue, Lisle, Illinois 60532-2174

CLEVELAND'S KARLIN HALL

AUCTION FRIDAY - OCTOBER 26, 1984

THIS BENEFIT AUCTION WILL BE HOSTED BY THE KARLIN CLUB BOARD OF DIRECTORS AND ALL MONIES COLLECTED WILL GO INTO THE BUILDING FUND.

WE WILL SELL BY AUCTION TO THE HIGHEST BIDDER - HOME MADE BAKERY, TOYS, JEWELRY, RECORDS, TOOLS, COSMETICS, LAMPS, SOCKS, APPLIANCES, CAN GOODS, CANDY, FIGURINES AND MUCH, MUCH MORE MISC.

Items sold will be NEW or USED but not abused.

MANY XMAS TOYS AT BARGAIN PRICES.
A FUN NITE FOR THE WHOLE FAMILY AND FRIENDS.

FREE COFFEE AND DONUTS!

IF YOU HAVE DONATIONS, CALL
JOE BENO ☎ 524-4136
FRANK SOUKUP ☎ 663-8944

Doors open at 6:00 P.M.
AUCTION STARTS 7:00 P.M.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

TAX FREEDOM DAY

The Tax Foundation, Incorporated, an educational organization in Washington, D.C., provides a number of very useful and important services to us taxpayers. It provides us with a great deal of factual data on government spending and taxation in its biennial volume, **Facts and Figures on Government Finance**. And it keeps us informed by periodic releases to the media.

One of its more interesting and important calculations is "Tax Freedom Day." This is the day each year when the average taxpayer begins working for himself and his family. All work done prior to that day has been done only to pay his taxes to federal, state and local authorities.

Thus, Tax Freedom Day is not only an indicator of the growth of government spending, but it also, in a sense, an exponent of the increase of government authority over us. Consider this reasoning, if you will:

Government taxes are used to pay for government programs. Each government program employs numbers of administrators, inspectors, controllers, sometimes law enforcement officers, even judges. Because it is the nature of government to control and regulate, and because the more programs we have, the more controllers and regulators we get, it follows logically that government authority over us increases accordingly. It is important to recognize that in the same process the freedom of the individual decreases correspondingly in both the political and economic as-

pects of life.

The Foundation has calculated Tax Freedom Day from 1929 through 1984. By comparing these dates we can get a very graphic illustration of the growth of government and the corresponding loss of freedom.

Tax Freedom Day in 1929 was February 9. By 1940 it had moved to March 8. In 1946, after World War II, it was the last day of March. By 1950 it was April 3. It moved to April 17 in 1960, to April 28 in 1970 and to May 3 in 1980. In 1981 it crept up to May 7, but the Reaganomics tax reduction program has helped move it back to May 3 in 1982 and to May 1 the last two years.

To really visualize how taxes have grown over the last half century, lay a 12-inch ruler on the dining room table. In 1929 total taxes taken from the people by government was at about 1 and 5/16 inches. Today it is slightly beyond the 5 inch mark on the ruler. Think about that!

What we must ever keep in mind with any such data is the significance behind the figures. There is only one place government can get the wherewithal to finance its programs, and that is from the people in the form of taxes.

Taxes are by nature destructive because they inhibit production, reduce the size of the "pie" divided among us all. As Henry Hazlitt wrote in his marvelous little book, **Economics In One Lesson**:

"A certain amount of taxes is of course indispensable to carry on essential government functions. Reasonable taxes for this purpose need not hurt production much. The kind of government services then supplied in return, which among other things safeguard production itself, more than compensate for this. But the larger the percentage of the national income taken by taxes the greater the deterrent to private production and employment..."

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)